

EEN BAZUIN GEEFT

EEN ONZEKER GELUID

Heel erg bedankt broeder Demos. Het is een groot voorrecht om vanavond hier in deze Christelijke samenkomst te zijn, hierzo in dit ijzige land. En ik belde een tijdje geleden naar huis en het is ongeveer twintig graden warmer daar ver in het noorden dan het hier beneden is. Ik moet dat meegebracht hebben. Ik zal me haasten en snel weer teruggaan. Al de planten bevrozen. Wat denk je daarvan, Creechy? Het is een . . . [De broeder zegt: “Het is koud.”—Red.] Dat is het zeker.

² En zo blij om deze fijne voorganger vanavond te ontmoeten, en u mensen te zien. Ik ben er net een paar ogenblikken. Ik ben vanuit Tucson gekomen waar ik vandaag moest zijn. Reed er gisteravond heen en kwam rond half drie vanmorgen aan in Tucson. En was er toen de hele dag daar. En ben pas enige ogenblikken. . . Wel, ik ben er, ben er pas zo’n anderhalf uur, denk ik, zoiets, hierzo. En dus, ik heb niet al te veel geslapen. Maar ik zal proberen hier niet in slaap te vallen. Maar wij zijn—wij zijn blij om hier te zijn.

³ Deze kleine jongen die hier met deze microfoons aan het spelen was. Ik ging daar achter zitten op de . . . op een van de stoelen voor de kleine kinderen. Kleine jongen kwam er, keek me heel vreemd aan. Ik zei: “Wij kinderen kunnen allemaal bij elkaar zitten, nietwaar?” Nu, ik heb die kleintjes zeker lief.

⁴ En het is, o, het is echt fijn om vanavond hier te zijn, en om dit fijne gehoor van mensen te hebben die hier om toe staan. En ik vertrouw er nu op dat broeder Williams u alles heeft verteld, en broeder Rose hier, over de aanstaande conventie. Ik neem aan dat u er goed mee bekend bent. Die in de Ramada zal zijn, direct hierna, de conventie van de Zakenlieden. En we verwachten een geweldige tijd daar. Broeder Velmer Gardner, een wonderbare, krachtige spreker, en andere predikers, Oral Roberts, en velen zullen daar zijn. En we verwachten een geweldige tijd in de Here.

⁵ Ik hoop een dezer keren dat ze ons een genezingsdienst op die plaats laten hebben. Hm-hm. Ik zou graag broeder Oral en dat wij bij elkaar komen. Ja meneer. Zou dat nou niet mooi zijn? Dat zou een—een echte goede inleiding ervoor zijn, nietwaar? Een genezingsdienst daar in de Ramada; dat zou fijn zijn. Wij. . . Dus, we zouden dat misschien doen, weet u. De Here zou daar misschien voor ons in voorzien—een genezingsdienst te hebben. Dus we zullen. . . En gaan nu rond van kerk tot kerk om te proberen de goede tijdingen te verspreiden en om met elkaar om

te gaan en gemeenschap te hebben in al de verschillende kerken. Dat is waar wij in geloven: dat wij één zijn, in Christus.

⁶ Ik sprak onlangs met een dokter. Ik sta op het punt om te vertrekken naar overzee, en je moet een lichamelijk onderzoek hebben. Dus was ik er voor een onderzoek. En hij zette me op één van die golf- . . . Ik . . . Vraag me niet wat het is. En hij ontdekte iets vreemds. En hij kwam terug en kon er niet uit komen, en hij haalde raad bij een groep dokters, en hij kon dát gewoon niet begrijpen. Hij zei: “Ik heb dat nog nooit eerder gezien.” En dus liet hij me de foto ervan zien, hoe dat waar gewoonlijk het bewustzijn en je hebt een onderbewustzijn, en zij zitten heel ver uit elkaar. Maar hij merkte op bij de mijne dat ze vlak naast elkaar zaten. Zei: “U bent een hele aparte kerel.”

Ik zei: “Dat heb ik altijd geweten. Iedereen weet dat.”

⁷ Zei: “Dat hebben we nog nooit eerder gezien.” Dus begon hij mij erover te vertellen.

⁸ En ik zei: “Wel,” zei ik, “weet u, ik geloof dat de goede Heer, wanneer Hij ons maakt, dat Hij ons gewoon wat verschillend maakt. We lijken niet op elkaar, en dus, soms gedragen we ons niet eens als elkaar. Maar—maar Hij maakt het naar Zijn . . . Zijn eigen manier om het te maken. Wij gaan gewoon in de grote vormmachine en als we gewoon rustig blijven, zal Hij ons vormen zoals Hij wil dat we zijn.”

⁹ En ik—ik weet dat niemand iets anders zou willen zijn dan wat u bent. Het enige waar we allemaal naar kunnen verlangen . . . Nadat we gered zijn en de kinderen van God zijn geworden, het enige wat we willen is een wat dichtere wandel elke dag. Dat is waar we naar verlangen: naar die grote gemeenschap. Hoe wonderbaar is het! Zou u er ooit bij stilstaan wat we wel zouden doen als we dat niet hadden? Wat—wat . . . Als die grote hoop niet in ons rustte, wat zouden we doen?

¹⁰ Ik zei in één van de kerken, mag ik . . . Eerst op de ene plaats, dan op een andere en door het hele land maak ik wel eens een opmerking en denk dat ik die misschien in dezelfde kerk herhaal. Maar ik ging het gebouw uit waar ik behoorlijk zwaar kritiek had geleverd over deze mensen vandaag die deze nieuwe dans hier doen wat ze de twist of zo noemen. En ik zei: “Ik weet gewoon niet waarom in vredesnaam mensen hun benen willen breken en—en zich zo willen gedragen.”

¹¹ Dus er was een kerel, ongeveer 26, 27 jaar oud, die me achteraan ontmoette— zei: “Een ogenblikje, meneer Branham.”

Ik zei: “Ja meneer?”

Hij zei: “Weet u, u begrijpt het gewoon niet.”

Ik zei: “Ik hoop dat ik het ook nooit begrijp.”

¹² Dus hij zei: “Ziet u,” zei hij, “ik kan zien wat u bedoelt.” Zei: “U bent een man van vijftig jaar oud. Maar als u mijn leeftijd had, zou het anders zijn.”

¹³ Ik zei: “Wacht eens even.” Ik zei: “Ik predikte het Evangelie toen ik tien jaar jonger dan u was. Ik geloof nog steeds datzelfde Evangelie. Ik heb iets gevonden dat de plaats inneemt en meer vreugde in het dienen van de Here dan al de dingen die de duivel waar dan ook zou kunnen produceren.” Het is een . . . Het geeft een voldoening.

¹⁴ Weet u, David zei eens: “Zoals het hert dorst naar de waterbeek, dorst mijn ziel naar U, o God.”

¹⁵ En als u ooit een van de kleine makkers hebt gezien, als hij—hij gewond is geraakt—misschien hebben de honden hem beet genomen en een groot stuk uit z’n zijde gerukt of zoiets. En bloed hij. En hij—de hond kan zijn spoor volgen. Hij is niet als een mens. En hij kan dat hert achtervolgen of hij nu bloedt of niet. En dus, de enige manier . . . Als dat hert aan het bloeden is, de enige manier waarop hij ooit kan leven is om te komen waar er water is. En als hij ooit kan komen waar er water is, drinkt hij dat water. Het zal het bloeden stoppen en—en kan hij weggomen. Hij is behoorlijk slim.

¹⁶ Maar nu, u kunt zich voorstellen een van de kleine makkers gewond te zien en bloedend, en hoe dan, z’n kopje omhoog, en al het zintuiglijk vermogen dat hij heeft om te ontdekken waar het water is, met z’n neus. Gewoon . . . hij moet het water vinden of omkomen. En nu, het is gewoon leven en dood voor hem. Hij . . . gewoon elk—elk—elk beetje van de reuk dat hij heeft—hij probeert, verlangt. Hij moet het vinden.

¹⁷ Nu, zo behoren wij naar God te dorsten. Ziet u? “Zoals het hert dorst naar de waterbeek, dorst mijn ziel naar U, o God.” Ergens bij Hem verborgen te zijn, is het verlangen van mijn hart. En ik vertrouw erop dat dat het verlangen is van iedereen die hier vanavond aanwezig is.

¹⁸ En nu, avond na avond—en ik hou ervan dit te zien. Gezichten die je op de ene plaats ziet, dat je ze op een andere ziet. Ik—ik hou daarvan. U toont uw gemeenschap en drukt uit waarom we hier zijn.

¹⁹ En o, ik zou zeker graag een ouderwetse opwekking in Phoenix willen zien. O, tjonge! Dat woord *Phoenix* heeft me altijd ontroerd sinds de allereerste keer dat ik het las, erover las: Phoenix, Arizona. Mijn, als kleine jongen, dacht ik: “Als ik ooit op die plek zou kunnen komen! Als ik daar ooit zou kunnen komen, naar Phoenix!” En het nu te zien, en als we hier zijn, merken we hoe het in de diepte der zonde is gezonken zoals alle andere plaatsen, toeristen die er binnenkomen en drinken, zuipen, immoraliteit, alles aan alle kanten.

20 Maar toch, te midden van dat alles vindt u enige echte juwelen die God uit deze woestijn hier heeft geschud die schitteren in de kroon van Gods glorieuze volk. En dat is waar ik hier vanavond voor ben, om mezelf bij u broeders en u zusters te voegen, om te proberen het licht van de Here Jezus naar anderen te schijnen zodat zij ook gevonden mogen worden in deze grote verwarring. En velen zijn nog steeds daarbuiten. Daar ben ik van overtuigd. Er zijn nog meer die binnen moeten komen, en we moeten er alles aan doen om ze daar te krijgen, en een leven leiden dat Christus zal weerspiegelen.

21 Nu, net voordat we een kleine tekst uit de Schrift lezen. . . Ik kwam zo laat binnen—ik schreef een paar aantekeningen op in ongeveer vijf minuten tijd. En de rijksinkomstenbelasting heeft me net enkele aangifteformulieren toegestuurd die ik meteen moest opsturen en die de poststempel van vandaag er nog op moeten krijgen, geloof ik. En dus moest ik naar het postkantoor. En toen ik binnenkwam, zei Billy: “Je kunt maar beter opschieten.” En dus hier. . .

22 Ik had het gewoon heen en weer en heen en weer, heen en weer met die lui. Tjongejonge! Ze hebben het over gerechtigheid op de deuren van het gerechtshof. Ik vraag me af waar het is. Ja. Ik heb nog nooit zo iets gezien. En ze wilden dat ik inkomstenbelasting betaalde voor elke cheque die mij de afgelopen vijftig jaar gegeven werd om de schulden van de campagne af te betalen, met achterstallige betalingen erop, ziet u: 355 duizend dollar.

23 Ik zei: “Schiet me gewoon neer.” Hoe zou ik dat ooit kunnen? Ik zei: “Ik heb amper meer dan vijfenvijftig cent.” Ik zei: “Hoe zou ik dat ooit kunnen?” En ze hebben me vijf jaar met die zaak lastig gevallen.

24 Dus, over mensen die ervoor geven. Bijvoorbeeld als we een campagne hebben en—en mensen, ze weten alleen dat mijn naam William Branham is, ze schrijven gewoon een cheque uit voor de onkosten. De predikers zorgen daarvoor. Ik heb nog nooit in mijn leven een collecte opgehaald. En dus zij. . . Ik ontvang een—een salaris van mijn kerk: honderd dollar per week.

25 En deze collecte. . . Maar iedereen, ziet u, omdat zij dat erin stortten. . . En de volgende morgen: de—de—de—degene die het hoofd was van de financiële comité, hij zou komen en zeggen: “Broeder Branham, u moet deze cheques ondertekenen.” En, wel, ik zou ze gewoon ondertekenen. Hij zou ze storten. En dan gingen ze dat allemaal na, en niet één cent ervan is ooit voor mezelf uitgegeven. Maar toen ik die cheque ondertekende, zeiden ze dat het van mij was. De mensen gaven het mij, en toen gaf ik het aan de gemeente. O mensen!

26 Ik voelde me in het begin heel slecht, toen kwam ik erachter dat elke man in de Bijbel, geloof ik, die ooit een geestelijk ambt

voor God bekleedde, te maken had met de rijksoverheden. Zoek het op en ga het na. Dat is juist. Mozes, Daniël, Johannes de Doper. Jezus Christus stierf door de hand van de rijksoverheid, onder de doodstraf. Petrus, Jakobus, Johannes, Johannes de openbaarder, allen, ieder. . . Allen werden vervolgd.

27 Waarom? Het is de zetel van Satan. Weet u dat? Weet u dat Satan Jezus mee naar boven nam en Hem al de koninkrijken van de wereld in een ogenblik tijd toonde? En hij zei: “Ze zijn van mij. Ik doe ermee wat ik wil. Ziet u? En ik zal ze aan U geven als U neervalt en mij aanbidt.” Dus ziet u van wie ze zijn? We hebben er een hekel aan om dat over de onze te denken, maar het is zo.

28 Dus Hij zei, Jezus zei: “Ga weg, Satan.” Hij wist dat Hij erfgenaam ervan zou worden in het Millennium. Hij wist dat ze de Zijne zouden zijn wanneer. . . Wanneer—als deze landen door God geregeerd zouden worden, zou het Millennium aangebroken zijn. Maar er zal een tijd zijn.

29 Ze hebben VN's en Volkenbonden en van alles om te proberen vrede te brengen. Maar zolang Satan aan de top ervan staat, en de politiek, wat gaat er gebeuren? Ze zullen vechten, zo zeker als de wereld.

30 Maar er zal een tijd komen wanneer alle wapens zullen worden weggelegd. En het hoornsignaal zal klinken en de morgen eeuwig aanbreekt, helder en klaar. Onze Koning zal Zijn troon innemen. O! Er zal gezang zijn; er zal gejuich zijn. En er zal één vlag zijn, één volk, één natie, die één taal zal spreken: hemels. Amen. Ik verlang naar die tijd. En ik druk door naar dat doel toe en vertrouw op God dat op een dag wanneer het voorbij is ik kan zeggen. . . ik Hem tegen mij kan horen zeggen: “Kom hogerop.”

31 Ik ben hier in Phoenix vanavond in de Naam van de Here. Ik zou—zou niet proberen uit te leggen wat er is gebeurd. Velen van u mensen die de banden nemen, zorg ervoor dat u die krijgt: *Hoe laat is het, meneer?* Dat was net voordat ik van huis vertrok. Een visioen stuurde mij hierheen; is. . . ik weet niet wat. . . en ik weet niet. . . ik ben geen bandjesverkoper en ik leg geen nadruk op die dingen. We krijgen die en we hebben een bandenonderneming over de hele wereld. Ver in de jungles en overal—ze hebben een klein dingetje dat ze in de oren stoppen die ze hebben en kunnen het op de band opnemen en staan daar en vertalen dat rechtstreeks in de taal. En het gaat de wereld rond.

32 En. . . maar één die ik had, dat *Hoe laat is het, heren?* Of: *Is dit de tijd, heren?* Een. . . Ik. . . Zaterdagavond, drie weken geleden, in de kerk. Na heel mijn leven van visioenen te hebben gezien, had ik nog nooit eerder iets als dit in mijn leven gehad. En ik weet niet wat het is. Ik ben gewoon hier; maar Hij stuurde me hierheen. Ik weet niet wat het betekent. Ik ben gewoon. . . ik ben hier gewoon.

33 En ik moet eerlijk en oprecht zijn, en dat is de enige manier waarop we ooit ergens met God zullen komen, is door oprecht te zijn. Want de mensen zullen het weten. God weet in het begin of u het niet, of u het bent of niet. En de mensen zullen het weten. Want eens was er een man die probeerde te profeteren. En God zei . . . Of de echte profeet vertelde hem, zei: "Laten we het onthouden. Er zijn profeten vóór ons geweest. De profeet wordt pas gekend wanneer zijn profetie uitkomt." Dus we kunnen er beter zeker van zijn dat we weten dat God het zei voordat we er iets over zeggen. Wees eerlijk en oprecht.

34 Nu, laten we onze hoofden even een ogenblik buigen voor gebed. Laten we nu alle zorgen nu terzijde leggen voor de komende paar minuten. Ik vraag me af . . . In deze lieflijke kleine groep mensen hier vanavond, ik weet dat er die juwelen hier zitten, die Jezus op een dag zal komen halen, die uit het stof zullen ontwaken.

35 En er zijn hier misschien enigen die er niet zo zeker van zijn of ze daar zullen zijn of niet. U zou misschien andere dingen nodig mogen hebben. Als er een behoefte in uw leven is vanavond, laat het aan God bekend worden terwijl u gewoon uw hand opsteekt en gewoon zegt: "God, U weet nu wat ik bedoel. En zegen mij. Ik—ik ben ziek. Ik heb genezing nodig. Ik ben—ik ben afgedwaald. Ik moet terugkomen tot een gemeenschap. Ik—ik wil terugkomen. Ik—ik ben verkeerd gegaan. Ik kom terug. Ik wil dat U mij vanavond helpt om terug te komen." God zegene u.

36 Hemelse Vader, nu, terwijl wij Uw troon naderen via het Bloed, want, en Aäron ging naar binnen voor de—de genadezetel—hij nam eerst het bloed in zijn hand en hij ging naar voren. En wij, door geloof vanavond, ontvangen het Bloed van de Here Jezus en lopen naar de troon van God toe met vrijmoedigheid, wetende dat wij het recht hebben om te komen, niet in onze eigen gerechtigheid, maar in de Zijne. Het Bloed vertegenwoordigt onze reiniging. En ik bid, hemelse Vader, dat U ons verzoek zult inwilligen.

37 Ten eerste willen wij U vragen om ons genadig te zijn, ons al onze overtredingen te vergeven, als wij onze verkeerdheden belijden en onze kleine fouten en onze geheime zonden en onze onbekende zonden. En wij belijden ook als predikers, als priesters, de zonden van het volk. Samen, Here, staan wij. Wij houden van de mensen. Wij voelen ons als Mozes toen hij zich in de bres wierp om het volk te weerhouden, de toorn van God. Wat een vertoning was dat van de gerechtigheid van Christus, toen Christus Zich in de bres wierp om de mensen te redden!

38 En Vader, wij als Zijn dienstknechten, met Zijn Geest in ons, iedere Christen hier vanavond, houdt zichzelf voor de zondaar: "God, wees hen genadig." Wij roepen voor de zieken en de behoeftigen, voor die kostbare handen, sommigen oud en

sommigen jong en sommigen van middelbare leeftijd, die hun handen opsteken. U weet daar alles van, Here. Wij bidden dat U zult antwoorden overeenkomstig Uw rijkdom in de heerlijkheid.

³⁹ Mogen er vanavond velen zijn, Here, die hier weggaan, die binnen zijn gekomen die ziek zijn, mogen zij gezond weggaan, genezen. Gewoon iets dat plaatsvindt, dat ze niet eens kunnen uitleggen, maar ze weten dat ze gezond zijn.

⁴⁰ Mogen degenen die afgedwaald zijn, gerechtvaardigd weggaan, Here, wetend dat ze teruggekomen zijn en Christus hebben opgepakt waar ze Hem achter hebben gelaten. Mogen zij gaan en dingen goedmaken. Sta toe, Here, dat degenen die nooit gekomen zijn die kostbare vrijheid zullen vinden van vrij te zijn, uit de kooi gezet, niet meer gebonden door de dingen van de wereld en de zorgen van dit leven, maar vrijgemaakt zijn geworden in Christus. Sta het toe, Vader.

⁴¹ Zegen alles wat we nu nodig hebben en zegen Uw Woord en Uw dienstknecht, en wij zullen U prijzen. In Jezus' Naam vragen wij het. Amen.

⁴² Nu, als we een tekst uit de Schrift zouden lezen, of een Schriftgedeelte als tekst, liever: 1 Korinthiërs, het 14e hoofdstuk, het 8e vers; luidt als volgt—in 1 Korinthiërs 14:8:

Want als de bazuin een onzeker geluid geeft, wie zal zich gereedmaken voor de strijd?

⁴³ Dit zou voldoende tekst zijn dat we er over twee weken over zouden kunnen prediken, en nog steeds nooit de randen ervan aanraken. Er is iets met het Woord dat geïnspireerd is. U bent voortdurend bij die ene tekst. U kunt er de hele Bijbel mee verbinden. Dat is juist.

⁴⁴ Op een dag vroeg een man het mij, zei: "Hoe kunt u dezelfde tekst nemen?"

Ik zei: "O, nou! Je kunt er voor alles wel een onderwerp uit halen."

⁴⁵ Ik pakte een klein klavertje-van-drie op dat op de grond lag en hield het omhoog. De man zit hier vanavond, uit Tucson. En we waren in Pasadena, Californië. En ik zei: "Ik zou dit klavertje-van-drie kunnen nemen en er vijftientig jaar over prediken: hoe het is, een leven dat erin is; hoe, de drie bladen, als de drie-eenheid in Eén. En o, o, er zijn gewoon zoveel dingen die we erover zouden kunnen zeggen."

⁴⁶ En wat dan met een Schriftplaats? Het is Gods Woord. Het is eeuwig. Het—het had. . . Het heeft geen einde. Het gaat maar steeds door, door, door. Het is een toevluchtsoord voor ons.

⁴⁷ En nu, vanavond, wil ik hierover spreken: *Een bazuin geeft een onzeker geluid.*

48 Toen ik er een paar ogenblikken geleden aan dacht, toen ik dacht aan de . . . die inkomstenbelastingzaak, dacht ik: “Er is vandaag de dag nauwelijks iets dat zeker is. Alles heeft zo’n onzekerheid over zich.” En alles wat onzeker is, kan niet worden vertrouwd. Alles wat onzeker is, kan niet worden vertrouwd. Blijf erbij weg als het niet zeker is.

49 Als u een zaak hebt—en we hebben zakenlieden aanwezig, misschien wel velen. Als u een zaak leidt dat niet zeker is, zult u er niet veel insteken; want de—de opbrengst is onzeker en u zou er niet veel in investeren. Of als u een goede, slimme zakenman bent—u zult wachten, en het uitzoeken, als u wat geld hebt om te investeren, totdat u iets vindt dat zeker is—iets dat betrouwbaar is—iets waarop u kunt vertrouwen. Want u wilt dat klein beetje geld dat u hebt opgespaard niet kwijtraken, want daarmee moet u in uw levensonderhoud voorzien, uit de vergoeding van—van de uitkeringen die deze investering opbrengt. Nou, u moet—u moet iets hebben waarvan u kunt leven.

50 En dit kleine geld dat u hebt opgespaard, steek het niet in uw zak en laat het daar niet zitten, want dieven zullen het stelen. Ziet u? Doe—doe dat niet. Als u het hebt: investeer het in iets. En dan wilt u zeker zijn van de zekerheid van uw investering. Zo niet, wel, investeer het dan helemaal niet.

51 Dus zaken zijn vanavond beslist in een onzekere toestand. Iedere zaak, praktisch, ter wereld verkeert in een onvaste toestand omdat de wereld in een onvaste toestand is. U kunt het uzelf gewoon niet permitteren . . .

52 “Nu, ik ga zo veel geld sparen om ergens een leuk huisje voor mezelf te bouwen.” Dat—dat is behoorlijk onzeker, dat zeg ik u, want de overheid zou het allemaal in beslag kunnen nemen, van de ene dag op de andere.

53 O, de dingen die onze democratie zo corrupt hebben gemaakt, totdat het heel onzeker is! We konden vroeger veel vertrouwen stellen in onze democratie. En waarvan ik ook denk dat het de beste regeringsvorm is. Maar nog, onze democratie is onvast. Want wij, dit land, ons volk, wij hebben een grondwet; en deze grondwet is—*is* onze hoogste maatstaf. Maar nog, op dat punt: onze grondwet is onvast, want hij werd al vele keren geschonden. Wijlen meneer Roosevelt heeft er een puinhoop van gemaakt. Dus, ziet u, u ziet dat het gebroken kan worden. Er is niet veel vertrouwen die u erin kunt stellen.

54 Politiek: o tjonge, hoe onvast! Mensen blijven maar discussiëren en discussiëren en discussiëren over de politiek. En burens zullen er ruzie door krijgen, en mensen die ooit goede vrienden waren. Een president zal opkomen, of iemand die zich kandidaat stelt voor de sheriff of zoiets, en de ander aan de andere kant van het politieke hek, en ze zullen met elkaar redetwisten totdat ze er ruzie over krijgen—politiek. En ik wil

niet. . . ik hoop dat ik niemands gevoelens kwets, maar ik denk dat de hele boel verrot is. Ziet u? Ja meneer. Dus waarom zou u ruzie maken en tegen elkaar zijn over iets dat toch al niets waard is? Dat is juist. Het is gewoon verschrikkelijk slecht.

⁵⁵ Iemand zei tegen mij, laatst, hij zei: “Gaat—gaat u stemmen, deze verkiezing?”

Ik zei: “Ik heb al gestemd.”

Zei: “O, in deze verkiezing?”

⁵⁶ Ik zei: “Ik heb op Jezus gestemd.” Ik zei: “Ik zal het u zeggen. Er waren twee mensen die op mij stemden.” Ik zei: “God stemde vóór mij en de duivel stemde tégen mij. En ik stemde op God zodat ik mijn stem goed krijg.” Hangt ervan af waar je je stem uitbrengt, hoe je eruit zult komen.

⁵⁷ Dus, merk op: pas geleden, om u maar een klein dingetje te laten zien en dan zullen we het verlaten. In deze laatste presidentsverkiezing, toen het absoluut bewezen werd in Chicago en verschillende plaatsen dat de machines die ze hebben om mee te stemmen, dat ze ingesteld werden door de Democratische partij zodat elke keer dat je op meneer Nixon stemde, je tegelijkertijd op meneer Kennedy moest stemmen. Dus je hebt geen kans. En werd bewezen!

⁵⁸ En u hoorde *Monitor* pas geleden, toen ze een—een enquête door het hele land hielden, van de Mississippi naar het oosten. Meneer Nixon had deze stemming via de telefoon gewonnen, vier tegen één. Hoe kan een man winnen? Als het meneer Kennedy was geweest, zou het net zo zijn geweest. Ik ben voor geen van beide partijen.

⁵⁹ Mijn partij is in de hemel en ik ben nu hier vanavond bij hen. We zitten in hemelse gewesten en spreken over onze Koning.

⁶⁰ Maar ziet u, ik probeer u te vertellen dat deze dingen van de aarde onvast zijn. Er is geen. . . kunt er geen vertrouwen in stellen. Ze zijn onzeker. En alles wat onzeker is, blijf ik liever van weg. Ik hou niet van dat negatieve. Ik hou er niet van verwickeld te raken in de negatieve kant. Ik hou ervan als het positief is, om aan de positieve kant te staan.

⁶¹ Nu, het gezinsleven is onzeker geworden. Weet u, ik zag een stukje onlangs, ergens in een van de tijdschriften dat het Amerikaanse echtscheidingspercentage hoger is dan enig ander land ter wereld. En wij behoren een religieus land te zijn. Ja, dat zou kunnen zijn, religie, ja, maar het is niet de juiste soort. Ziet u? Religie is slechts een bedekking. Het is moeilijk te zeggen waar we onze bedekking van maken. Adam probeerde er wat van vijgenbladeren te maken en het werkte niet. Het werd verschrikkelijk wankel toen hij God moest komen ontmoeten. Dus religie voldoet niet helemaal. Maar kunt u zich voorstellen dat ons echtscheidingspercentage, hoger dan—

dan alle andere landen—ons echtscheidingspercentage? We zien immoraliteit toenemen in onze huizen.

⁶² Het was verbazingwekkend om te ontdekken dat een groot percentage, bij een enquête van het land, en in de . . . ik geloof dat het in Ohio was, dat er een onderzoek werd gedaan over Christendom, en het was alarmerend welk percentage dat niet eens naar de kerk ging. En dan, ongeveer tachtig procent van degenen die naar de kerk gingen, wisten niet waarom ze gingen. Ze weten niet waarom ze gaan. Ze gaan gewoon naar de kerk.

“Waarom gaat u erheen?”

⁶³ “Wel, moeder nam ons mee toen we kinderen waren, en we blijven er gewoon maar heen gaan.” En—en dan, nu, een ander percentage daarvan zei dat ze gewoon gingen om, o, om hun burens te ontmoeten en een poosje te praten. Ziet u?

⁶⁴ Nou, het is alarmerend! Geen wonder dat het gezinsleven weg is, ziet u—een gezinsleven dat niet stabiel is.

⁶⁵ Een vrouw die met een man gaat trouwen, en ze is niet zeker van die man: ze kan hem maar beter met rust laten. En een man die met een vrouw gaat trouwen, en niet zeker: u kunt haar beter met rust laten. Je kunt er maar beter goed over doorbidden, totdat God je het antwoord geeft. En dan, wat God samenvoegt, laat geen mens dat scheiden. Maar wij—we, eerst moeten we daar grondig over bidden. Ja.

⁶⁶ Nu: we ontdekken dat we hebben geprobeerd de wereld te bekeren door een educatief programma; en wij hebben er ook echt een puinhoop van gemaakt. Je kunt de wereld niet tot Christus bekeren door opleiding. Onderwijs trekt een persoon wég van God, meer dan dat het hem tót God trekt, want hij probeert te denken dat hij slimmer is en meer weet dan de ander. Hoe goed onderwijs ook is, Christus heeft nooit Zijn gemeente de opdracht gegeven om de wereld te onderwijzen. Hij heeft ze nooit opgeleid om seminaries te maken. Hij heeft ze nooit opge- . . . O, ze zijn goed. Hij heeft ze nooit verteld om ziekenhuizen te gaan bouwen. Dat is prima.

⁶⁷ Maar de taak van de gemeente is om het Evangelie te prediken. “Ga heen in de gehele wereld, predik het Evangelie aan elk schepsel.” Ziet u? Maar alles wat daarvan afwijkt, wordt onvast, omdat het buiten het programma van God is.

⁶⁸ Het nationale leven is onzeker. Wel, de wereld is onzeker. We leven gewoon in een plaats waarin de hele wereld een zenuwzinking heeft, lijkt wel—aan het wankelen, allemaal. Elke natie, iedereen, de ene is bang voor de andere. Ze spreken van vrede.

⁶⁹ Ze hadden eens, ze zeiden: “O, wanneer we de Eerste Wereldoorlog uitvechten, dat, al onze jongens moeten daarheen gaan en dat zal een einde maken aan oorlogen.” Nou, ze kregen

de kanonnenrook niet eens uit de lucht weggewaaid voordat ze in een andere zaten.

⁷⁰ Toen hadden ze de Volkenbond en die zou toezicht gaan houden op de wereld, en dié mislukte. Nu hebben ze de VN en het is precies hetzelfde. Het is mislukt. Het stelt niets voor.

⁷¹ Alles is onzeker; nationaal leven, politiek leven, stemmachines. O, tjonge! Ze zijn gewoon... De hele zaak is onstandvastig, alles.

⁷² Nu, ik wil het een beetje dichter bij huis brengen. Ziet u? Het kerkleven is onstandvastig en onzeker. Nu, dat is waar Paulus het over had. Ziet u? Dat is waar hij het bedoelde: "Als een bazuin een onzeker geluid geeft." Kerkleven is door elkaar geschud. De mensen weten nauwelijks wat te doen. Ze gaan zwervend van kerk naar kerk om te proberen erachter te komen welke het juiste heeft; van het kastje naar de muur, probeerend te vinden wat juist is, waar de juiste leer is. En er zal één langskomen en zij kunnen het uitleggen, wel bijna tot het punt toe van hun geloofsbelijdenis dat die juist is. En dan, voor u het weet, ontdekken ze daar zoveel corruptie in totdat ze een andere kerk proberen om te zien wat hun leerstelling is—leer. O, in al dit ontdekken we dat we ons dan hebben opgedeeld door deze dingen in honderden verschillende kerkorden. Nu, daar is niets op tegen. Dat is gewoon zodat ze de andere dingen dan kunnen doen die ze dan ook doen, en er moet wel ergens iets goeds uit voortkomen.

⁷³ Maar ziet u, u kunt er uw vertrouwen niet in stellen door te zeggen: "Ik behoor tot de Methodistenvereniging van kerken, en ik—ik ben in orde, omdat ik erbij hoor." "Ik—ik—ik behoor tot de Baptistenvereniging, en ik ben in orde." Dat kunt u niet doen.

⁷⁴ U kunt het zelfs niet doen wanneer u zegt dat u "tot de Pinkstervereniging van kerken behoort." Dat kunt u niet doen. Dat moet u niet doen; want dat is het niet. We ontdekken dat toen onze eerste Pinkstervereniging, de Algemene Raad, werd opgericht, het niet erg lang duurde voordat ze *daarvan* weg begonnen te breken en *hiervan* weg begonnen te breken, en kwesties en leringen. En kijk er nu eens naar, overall. Ziet u? Het laat zien dat het onzeker is. Degenen die alleen op organisatie vertrouwen: het is—het is onzeker.

⁷⁵ Nu, u zou zeggen: "Broeder Branham, u brengt ons hier in een gevaarlijke situatie. U schildert een vreselijk donker beeld." En dat deed ik opzettelijk. Ik wilde dat doen.

⁷⁶ Ik deed het met een doel, zodat ik dit zou mogen zeggen. Is er iets zekers? Ja. Er is één ding dat zeker is. O, ik ben daar zo blij om, dat er één ding is waar u uw vertrouwen in kunt stellen en er zeker van kunt zijn dat het juist is. O, wanneer al het andere weg is, zal *dit* standhouden. Als u Mattheüs 24:35 wilt lezen—Hij zei: "Hemelen en aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn Woorden zullen niet falen." God heeft een zeker fundament.

77 Een oude man zei eens, een oude donkere kerel in het zuiden. Hij droeg een Bijbel bij zich, en hij kon niet lezen. En ze zeiden: “Waarom draag je hem bij je, Sam?”

78 Hij zei: “Het is—het is de Heilige Bijbel.” Zei: “Het staat erop geschreven.” En zei: “Ik geloof het van kافت tot kافت en geloof de kافت ook,” hij zei: “omdat er ‘Heilige Bijbel’ op staat geschreven.”

79 En de man die met hem sprak, zei: “U gelooft toch niet alles wat erin staat?”

Zei: “Ja meneer. ’k Geloof het zeker.”

80 Hij zei: “Nu, bedoel je dat je alles zou doen wat die Bijbel zei te doen?”

Hij zei: “Ja meneer.”

81 Zei: “Wat als die Bijbel zei dat Sam door die stenen muur daar moest springen? Wat zou je doen?”

Hij zei: “Ik zou springen.”

82 Hij zei: “Welnu, hoe ga je door de stenen muur heen gaan zonder dat daar een gat is?”

83 Hij zei: “Als de Bijbel zei dat Sam moest springen, zou er daar een gat zijn wanneer Sam daar kwam.” Dus dat—dat is zo ongeveer juist. Er zou daar een gat zijn.

84 Het enige wat u hoeft te doen is uw standpunt innemen op Gods Woord, en God zal de weg maken voor de rest ervan. O, dat grote fundament!

85 Ik geloof dat Hij zei, daar in Lukas was het geloof ik, waar, als Hij van de berg afdaalde— Hij zei tegen de discipelen: “Wie zeggen de mensen dat Ik de Zoon des mensen ben?”

En één zei: “‘Jeremias’ en ‘de profeten’ enzovoort.”

En Hij zei: “Maar wie zegt ú dat Ik ben?”

86 Dat is toen Petrus die opmerkelijke uitspraak deed: “Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.”

87 Hij zei: “Zalig zijt gij, Simon, de zoon van Jonas, want vlees en bloed heeft dit niet aan u geopenbaard, maar Mijn Vader Die in de hemelen is heeft dit aan u geopenbaard. En op deze rots zal Ik Mijn gemeente bouwen en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.”

88 Wat is het dan? Op de geopenbaarde waarheid van Gods Woord. Want: “In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. En het Woord werd vlees gemaakt en woonde onder.” En het werd aan Petrus geopenbaard dat dat Gods betuigde Woord was. Amen.

89 Dat is de reden dat Hij kon zeggen: “Wie kan Mij van zonde veroordelen? Wie kan Mij beschuldigen? Alles wat het Woord van Mij heeft geschreven: Ik heb het uitgevoerd.” God heeft het betuigd, dat Hij het Woord was. O, dat is het. God heeft

het gemanifesteerd—het Woord zegt het en dan maakt God het werkelijkheid, laat het geschieden, toont het.

⁹⁰ Jaren geleden toen ze tegen de gemeente zeiden: “Er bestaat niet zoiets als de doop van de Heilige Geest; dat is gewoon een emotie dat mensen zich hebben opgewerkt,” maar degenen die het ontvingen, wisten dat dat de waarheid was. Zij wisten dat God echt was. En het is bewezen totdat vandaag de Pinksterbeweging van God door de naties heen meer tot Christus heeft gebracht dan al de anderen.

⁹¹ *Onze bezoeker op zondag*, niet lang geleden, de Katholieke krant, zei— ik geloof dat het twee jaar geleden was, of vorig jaar, één van beide, dat “de Katholieke kerk slechts een half miljoen bekeerlingen registreerde. Terwijl de Pinkstermensen één miljoen vijfhonderduizend registreerden.” Amen.

⁹² Wat is het? Het is iets wat groeit—Gods Woord dat Zich verspreidt. Wat zouden wij dankbaar moeten zijn! Het is zozeer het geval dat zelfs nu de Anglicanen, Presbyterianen, Lutheranen en allen er komen om er iets van te halen. U merkt het in de Zakenlieden hun vergaderingen— u hoort ze spreken over de verschillenden: de Anglicanen, Lutheranen, Presbyterianen. Nou, u hoort heel zelden meer van een Pinkstergelovige die nog wat doet. Dat is juist. Het zijn al de anderen. Want—waarom? Zij hebben hun zwakheid gezien van hun leerstellingen en zij zijn teruggekeerd naar het Woord. Daar vindt u een fundament, iets dat niet bewogen kan worden.

⁹³ Vindt daarin de Heilige Geest, Die Zijn leven leeft in menselijke wezens en Zichzelf manifesteert aan de wereld. En het maakt dat mensen naar Hem dorsten: onwankelbaar, onbetwistbaar, het Woord van God dat gemanifesteerd is en Zichzelf tonend, het Woord Zelf dat geleefd wordt door het menselijk leven. Wat een wonderbaar iets! Daar is niets onzeker aan. U kunt zien waar God een belofte deed en hier is het en wordt het gemanifesteerd. Honderden jaren geleden spraken de profeten ervan en hier zien we het gebeuren.

⁹⁴ Door alle kritiek heen, door alle verschillen heen, door alle leerstellingen heen, hoe ze geprobeerd hebben het Woord van God uit te roeien! Hoe ze geprobeerd hebben onderwijs er voor in de plaats te stellen. Ze geprobeerd hebben het te vervangen, denominatie hebben gemaakt. Ze hebben zichzelf in verwarring gebracht. En uit alles ervan staat het Woord van God nog steeds net zo helder en stralend als ooit tevoren. Wat is het? Het is die zaak die zeker is. God zei: “Zowel hemelen en aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn Woord zal niet falen.” Dan is dat iets dat zeker is. Als u uzelf wilt verankeren, veranker dat Woord, in uw hart.

⁹⁵ David zei dat hij het in zijn hart verborg zodat hij niet zou zondigen. Hij schreef Zijn wetten op de bedstijl en bond ze aan

zijn handen en overal—zette Zijn Woord altijd voor hem. Dat is de manier. Houd uw gedachten voortdurend. . .

⁹⁶ God zei tegen Jozua: “Keer niet naar rechts of naar links ervan. Dán zult gij uw wegen voorspoedig maken. Dán zult u goed succes hebben.”

⁹⁷ En wanneer de gemeente zich allemaal samen verenigt, weg van haar leerstellingen en op het Woord van God, dán zal de gemeente goed succes hebben. Dat zal hetgene zijn dat het communisme zal uitroeien.

⁹⁸ Wat liet het communisme. . .? Precies hetgene; u denkt dat het “communisme,” wanneer ze hun propaganda verspreiden en halsoverkop groeit, bij de miljoenen, en de mensen er bang voor zijn; dat communisme zal afnemen en sterven. Het moet dat. Communisme—ze mogen *dit* doen. Ze mogen *dat* doen. Ik geloof dat God het gaat gebruiken; maar, dat is juist, net zoals Hij Nebukadnezar gebruikte. Hij zal al de—de—de. . . al het onkruid verdrijven met communisme. Maar, dat. . .Nee, dat is dat. Maar kijk. Maar de zaak, communisme, zal een einde hebben. Communisme zal tot een einde komen.

⁹⁹ Maar het Woord van God heeft geen einde, omdat het geen begin had. Amen. Het is eeuwig met God. En als u verankerd bent en het Woord in u verankerd is, bent u eeuwig met het Woord. Amen.

¹⁰⁰ Het moet tot een einde komen. Al die dingen wankelen. Ongeacht hoe groot ze een pilaar bouwen, hij moet omvallen. Alle dingen die niet van, tegen dat Woord zijn, of eraan tegengesteld, zullen opzij moeten. Het zal moeten wijken, want het Woord komt triomfantelijk. Er is niets dat het kan stoppen. God heeft het zo gezegd.

¹⁰¹ Wanneer Hij het spreekt—hemelen en aarde zullen voorbijgaan, maar het zal nooit falen. Verberg dat Woord in uw hart; hoe dat Woord te nemen en het te laten groeien. Houd het in uw gedachten, altijd, want het zal nooit falen. Gods Woord zal nooit falen, want Hij zei dat het dat niet zou. Dus we willen het daarop houden.

¹⁰² Nu: Paulus zei, in de Schriften—zoals het trainen van een soldaat—een soldaat op een geluid. Nu, een soldaat moet de klanken leren van zijn. . . van de klaroen, of de bazuin. Hij weet niet, als de bazuin gaat, blaast, of hij—of hij moet aanvallen of zich terug moet trekken. Als hij het verschil niet kent, wat voor een verward leger zou u dan hebben? De vijand zou zeker triomferen over een stel soldaten die niet beter getraind waren dan dat. Amen.

¹⁰³ Dat is wat er vandaag aan de hand is met onze kerken. We hebben ze getraind op geloofsbelijdenissen, die verschillen met elkaar.

104 We moeten verenigd zijn. We moeten een bazuin kunnen herkennen. “Welke is dan de bazuin?” zeggen ze. De Evangeliebazuin, dat is het. Het Woord van de levende God is de Bazuin. Vermeng er niets mee.

105 Laat niet iemand op een Franse harp spelen en de ander op een klaroen blazen. Niemand weet wat hij moet doen. Het brengt een verwarring.

106 En Paulus sprak over een man te trainen op een geluid. En precies hoe dat geluid is, weet hij precies wat te doen, want de blazer heeft bevelen gekregen, en, van de hoofdkapitein. En wanneer hij op deze bazuin blaast, weet het leger precies de plaats waarnaar—naartoe op te rukken en waarnaar terug te trekken en of naar rechts of naar links te gaan of wat te doen, door het blazen van de bazuin.

107 Nu: leger, oorlog; het is altijd oorlog geweest. We zijn nooit lid geworden van de gemeente of zijn niet in de gemeente gekomen om naar een picknick te komen. We moeten beseffen dat we op een slagveld komen.

108 Ik ben nooit gekomen zodat mensen mij een schouderklopje geven en zeggen: “Broeder Branham, u bent een geweldig persoon.” Nee meneer. Ik kom daar met een schild aan. Ik heb daar geen schild voor nodig. Ik kom met een helm en de wapenrusting. Ik kom om te vechten—te vechten voor elke centimeter terrein.

109 God zei tot Jozua: “Elke plaats waar uw voetzolen op treden, dat geef Ik u.” Dus voetstappen betekenden bezit.

110 En wanneer de kerk tot een plaats komt dat ze compromissen sluit met leerstellingen en compromissen sluit met het Woord en compromissen sluit met de wereld bedoel ik, dan verliest zij terrein. Ze trekt zich terug.

111 Wat wij vanavond nodig hebben zijn soldaten, om elke goddelijke belofte van deze Bijbel in bezit te nemen die God aan de gemeente beloofde— de hele wapenrusting van God, en om stand te houden. Dat is wat we nodig hebben: soldaten; niet een uniform nemen voor een kledingparade; het is altijd anders. Wanneer een man . . .

112 Elk land—we hebben spionnen door elk land. We hebben Duitse spionnen hier. We hebben Engelse spionnen hier. Wij hebben—wij hebben spionnen in Engeland. Wat proberen ze te doen? Ze proberen erachter te komen wat voor materieel, wat voor bom de andere heeft. De FBI is in vrijwel elk land. Ze kijken om te zien. Dat is hoe ze overleven. Ze kijken en zien wat voor soort bom de andere krijgt. Dan komen ze er en maken het ietsjes beter, of maken iets om het tegen te gaan. Ze vertrouwen elkaar niet, in de naties, want dat laat zien dat de naties aan het beven zijn. Wel, Engeland zou ons in een uur opblazen, als wij hun pad zouden kruisen, of wij zouden hén opblazen. Hoeft maar iemand

aan het hoofd van de zaak daar te zijn om een klein drankje of twee te veel te krijgen of ergens ruzie over te krijgen en daar gaat ie.

¹¹³ Hier niet lang geleden zouden ze, stond er op een kleine artikel “Gemaakt in Japan,” tijdens de oorlog; zouden ze het op de grond smijten en patriottisch rondlopen. En nu betaalt u er een hogere prijs voor dan voor wat u maar in het land koopt. Wat is er gebeurd? Betaalt dat de levens terug van die jongens die daar omkwamen? Zeker niet.

¹¹⁴ Wat is het? Het maakt mij niet uit hoeveel u vecht in de materiële dingen, u gaat—het zal niet één ding betekenen. Het zal wankelen. Maar er is één gevecht waar u in terecht kunt komen en terrein kunt winnen dat nooit meer van u weggenomen kan worden. Dat is het Evangeliegeluid van de bazuin van Gods Woord en Hij heeft de gaven en beloften in bezit genomen die Hij aan de gemeente gegeven heeft. Jazeker. Nu ontdekken we—we ontdekken, als dit trompetgeluid gegeven wordt.

¹¹⁵ Nu: elke natie probeert hun jongens te bewapenen met de allerbeste verdediging die ze maar kunnen hebben. Nu, ik weet dat soms deze wapenuitrustingen niet zo gemakkelijk zijn om te dragen.

¹¹⁶ Ik had een broeder—“Rookie” noemden ze hem, gaat hierheen en het leger geeft hem een pak van veertig kilo op zijn rug. En dat is bijna net zo veel als hij woog. Ze gaven hem een schop om een gat mee te graven, een geweer en een hele hoop handgranaten. En, o, ik heb nog nooit zo’n rugzak gezien! De arme kleine kerel kon nauwelijks vooruitkomen. En ze namen hem mee de weg op voor een looptocht van acht kilometer. Hij kwam er zowat van om. Hij zei: “Waar is dit onzin voor nodig? Wat moet ik met deze grote, ouwe helm?” Nu, kijk. Het leger weet dat hij dat ooit nodig zal hebben. “Wat moet ik met een schop hier op de grote weg lopen?” Je kunt er maar beter aan wennen om hem te gebruiken. Ze zou hem misschien nodig kunnen hebben.

¹¹⁷ De overheid gaat niets verstrekken tenzij je weet. . . ze weten dat je het zult moeten gebruiken. Je moet daarvoor trainen. Ze vinden de beste dingen die ze kunnen vinden om je mee te beschermen, omdat ze geïnteresseerd zijn in het land. Ze zijn erin geïnteresseerd dat jij versterkt wordt, zo goed mogelijk, tegen de kogels. Dat is altijd zo geweest.

¹¹⁸ Het begon in de hof van Eden. En God traint Zijn gemeente. En de. . .

¹¹⁹ Weet u, we moeten altijd dingen verbeteren. Nu, de oude vliegtuigen die we vroeger in de Eerste Wereldoorlog gebruikten, in de Tweede Wereldoorlog, nou, die kleine tuimelaars in de lucht waren helemaal niet meer aan de orde toen ze deze mooie grote super-vliegtuigen die ze hadden uitbrachten. Nou, die waren niets. En nu zijn degenen die ze net in deze laatste

oorlog gebruikten, nu zijn ze verouderd. Ze hebben ze niet meer nodig. Ze hebben straaljagers. En, ziet u, je probeert altijd te verbeteren, om het ding te verbeteren voor defensie.

¹²⁰ Maar weet u wat? God hoeft niet te verbeteren. God gaf Zijn kinderen, Zijn soldaten, het allerbeste wat hun gegeven kon worden. Toen Hij ze—wat gaf Hij ze? Hij gaf ze Zijn Woord, in de hof van Eden, en de mens moest zich versterken achter het Woord van God en geen duivel kan hem te pakken krijgen. Blijf in het Woord!

¹²¹ Nu: de vijandelijke spion, Satan, probeerde te ontdekken wat hij kon doen om daar in te breken. Dus, hij—hij wist dat hij er gewoon niet kon komen haar te overbluffen; dus het enige dat hij kon doen was haar te pakken te krijgen met redeneren. En dat is wat God vandaag gebruikt om Zijn gemeente te versterken, is Zijn Woord. En Satan komt er met redeneratiekracht. Satan wist dat dat de zwakke plek was. Dat was de plaats waar mensen het gemakkelijkst het zouden begeven, was door redeneratie.

¹²² U zegt: “Nu, laat me nu even met u redeneren. Nu, is het nodig?”

¹²³ Als God zei dat het nodig was, is het nodig—of we nu moeten huilen en snikken en *dit* allemaal moeten doen. Als God zei dat de doop van de Heilige Geest noodzakelijk is, maakt het mij niet uit hoe zwaar het is en hoeveel van de wereld u moet opgeven, u zult het een dezer dagen moeten gebruiken om in leven te blijven. Het is de enige manier van overleving.

¹²⁴ “Nu, moeten we goddelijke genezing beoefenen terwijl we de beste dokters in de wereld hebben?”

¹²⁵ God gaf u goddelijke genezing omdat Hij weet dat u het moet gebruiken. Hij gaf u de gaven van de Geest.

¹²⁶ En zodra Satan in de buurt van Eva kwam, begon hij met haar te redeneren. Nu: “Zeker, zeker, zou God *dat* niet doen.”

¹²⁷ De mensen zeggen vandaag: “Er bestaat niet zoiets als de hel.” Velen van hen zeggen u dat. Ziet u? “O, zeker zou God Zijn kinderen niet verbranden.”

¹²⁸ Zeker verbrandt Hij Zijn kinderen niet. Maar de duivel wel de zijnen. Wiens kind bent u? Dat is het volgende. De hel werd geschapen voor de duivel en zijn kinderen, niet Gods kinderen. Niet één van hen gaat daarheen. Dat is juist. Het hangt ervan af wiens kind u bent.

¹²⁹ Nu: God gaf Eva en Adam Zijn Woord en Hij heeft het nooit veranderd. Hij heeft altijd, had. . . De Christen, of de gelovige, zijn verdediging is het Woord.

¹³⁰ Hemelen en aarde zullen voorbijgaan. Elke geloofsbelijdenis zal voorbijgaan. Elke denominatie zal falen. Elke natie zal zinken. Maar Gods Woord zal eeuwig standhouden. Er zal een tijd zijn dat de morgenster niet langer zal schijnen. Er zal een

tijd zijn dat de zon niet zal schijnen en de maan niet zal schijnen en de wereld niet in haar baan zal draaien.

¹³¹ Maar Gods Woord zal voor altijd hetzelfde blijven. Ja. Dat is iets dat niet ontwricht kan worden—iets waar u zich op kunt verlaten. Het is zeker. Als God iets zegt, staat het vast dat het zal gebeuren.

¹³² Als Hij zei, in de hof van Eden, als Verlosser, dat Hij de Messias zou zenden, stond het vast dat het zou komen. Hoewel vierduizend jaar dat ze gewacht hebben, maar Hij kwam daar. Hij móést komen, omdat het een beloofd Woord van God was.

¹³³ God beloofde Hem weer terug te sturen. Hij zal hier zijn. Het maakt mij niet uit hoeveel ongelovigen en sceptici opstaan, wat ze ook doen, hoeveel communisme zich verspreidt, Jezus Christus zal komen en zal een gemeente krijgen die bloedgewassen is en zal haar meenemen op een hemelrit de hemel binnen. Waarom? Het staat vast om zo te zijn. Gods Woord zei het.

¹³⁴ “Als gij kunt geloven: alle dingen zijn mogelijk.” Dat staat vast. God zei het; en het kan niet bewogen worden—kan niet worden weg geschud. God zei het—als u er gewoon bij blijft (Nu . . .) en er geloof in hebt, het gelooft.

¹³⁵ Het is niet een onzeker geluid. God kan geen onzeker geluid geven. Leerstellingen kunnen een onzeker geluid geven. Denominaties kunnen een onzeker geluid prediken. Maar God kan geen onzeker geluid uiten. En dit Woord is God. En er bestaat geen onzekerheid over. Het is in alle opzichten zeker.

¹³⁶ Nu: de grote gemeente is bewapend met het Woord. Nu, toen Jezus kwam, gebruikte Hij diezelfde wapenrusting? Jazeker.

¹³⁷ Toen Satan naar Hem toe kwam, in al zijn kracht, en hij zei: “Áls Gij de Zoon van God zijt, doe dan *zus en zo*.”

¹³⁸ Hij zei: “Er staat geschreven . . .” Regelrecht terug naar het Woord. Satan stelde Hem iets zwaarder op de proef. Maar Jezus, gelijk terug met het Woord: “Er staat geschreven . . .”

¹³⁹ Daar bleef Hij, op dat Woord, en toonde het ons als een voorbeeld. Zoals Hij zei in 1 Korinthiërs, 1 . . . Johannes 14:13: “Ik heb u een voorbeeld gegeven.” En dat is een voorbeeld: dat wij nadrukkelijk, dat wij volkomen ons vertrouwen in het Woord van God moeten stellen. Laat al het andere een leugen zijn. [Leeg gedeelte op de band—Red.]

¹⁴⁰ Dat is één ding dat zeker is. God deed de belofte; God gaat de belofte houden. Ze zeggen: “Hoe kan *dit* gebeuren? Hoe kan Hij een groep mensen bij elkaar krijgen met genade voor de opname om omhoog te gaan?” Ik weet niet hoe Hij het zal doen. Het is niet mijn zaak om te vragen hóé Hij het doet. Het is mijn zaak om er gewoon klaar voor te zijn. Hij beloofde het. Het gaat gebeuren. Versterkte Zijn gemeente door het Woord.

141 En het eerste was redenering. Nu, ze zeggen: “Is het nu niet gewoon redelijk: als ik tot *deze* kerk behoer, is dat niet even goed als *die* kerk?”

142 Er is maar één gemeente waartoe u kunt behoren. U zult zich er nooit bij aansluiten. U zou zich kunnen aansluiten bij de loge—Methodistenloge en een Presbyteriaanse loge, en de Baptistenloge en de Pinksterloge. Maar u bent geboren in de gemeente, van Jezus Christus; dus *daar* is de gemeente.

143 Dat zijn loges; waar mensen samenkomen, zoals kraaien op *deze* tak zitten en duiven op *deze* tak en—enzovoort. Dat is uw gemeenschap die u samen hebt, wanneer u zich voedt met hetzelfde voedsel.

144 Maar wanneer het de gemeente van Jezus Christus aangaat, is er maar één weg. Dat is geboorte. Geboorte!

145 Het is net als een persoon, zoals ik vaak heb gezegd, als een merel die op een tak zit en die pauwenveren in zijn vleugels probeert te steken en zegt: “Ziet u, ik ben een rondparaderende pauw.” Ziet u? Hij stak die veren er zelf in. Als hij werkelijk pauw was, zou zijn natuur zo’n soort veer voortbrengen.

146 Als de gemeente van de levende God de gemeente van de levende God is, zal zij het Woord van de levende God voortbrengen. U hoeft nergens pauwenveren aan toe te voegen. En elke veer daarin zal bij een pauw horen. Dat kunt u aannemen. En elke veer die bij de gemeente van God hoort, zal het Woord van God zijn. Hij zal nooit iets anders injecteren dan het Woord. Amen. Want de natuur van de Geest brengt alleen het Woord voort. Amen. Ik begin me religieus te voelen. Juist.

147 Niets wat u probeert te doen, niets dat u vervaardigt. U kunt religie niet vervaardigen. . . . U kunt redding niet vervaardigen. U kunt de gaven niet vervaardigen. U moet de gaven dragen. Zeker. Ziet u? Het—het schaap vervaardigt geen . . . hij vervaardigt geen wol. Hij heeft wol omdat hij een schaap is. Hij draagt gewoon wol. De—de—de kersenboom vervaardigt geen kersen. Hij draagt alleen maar kersen omdat het leven ervan zo is.

148 En de gemeente van de levende God injecteert dit niet om te proberen zichzelf ergens op te laten lijken. Zij zijn al wat zij zijn door de genade van God. En het Woord van God is met hen verbonden en zij zijn verbonden met het Woord. En de werken die werden voortgebracht in die Volmaakte, Jezus Christus, God gemanifesteerd in het vlees, zullen zich voortbrengen door elke wedergeboren gelovige. Hij zei het. Amen. Niets anders. Nu, dat is iets wat zeker is.

149 Nu, het zou wat—wat verwarrend zijn voor een man als hij nooit het echte geluid van de bazuin kende. Nu, de man die nooit voor de bazuin is getraind en het nooit gehoord heeft, nou, hij zou wat in de war kunnen zijn, wanneer hij iets anders hoort klinken dan wat hij gehoord heeft. Hij heeft altijd gehoord: “Word lid van

de kerk. Breng uw geloofsbrief *hier* en *hier*.” Dat mag allemaal goed wezen. Dat is alles wat hij weet.

¹⁵⁰ Maar dan wanneer u erop terugkomt, over de doop met de Heilige Geest, en spreekt over de kracht van God, en de dingen die Hij doet; en hoe het maakt dat zowel de vrouwen als mannen zich reinigen, van een leven van zonde; hoe het ze godvruchtig laat wandelen, eerlijk. En de dingen die het doet, en het de doop voortbrengt, spreken in tongen, de zieken genezen, uitwerpen van duivels, profeteren, gaven, o, visioenen, alles in de gemeente. Halleluja! Dat is juist. Wanneer het klinkt, dan is het een beetje verwarrend voor die die nog nooit zo'n bazuin hebben gehoord.

¹⁵¹ “Wel,” zegt u, “mijn kerk leert dat niet.” Dan blaast die niet de Evangeliebazuin. Glorie! Juist.

¹⁵² Maar voor die getrainde soldaten, halleluja, wanneer zij dat bazuin horen klinken, weten ze hoe ze in het gelid moeten staan. Voorwaarts, Christenstrijder! Glorie! O, dat is zeker!

“Hoe weet u dat het zeker is?”

Het is volgens het Woord.

“Wel,” zeggen ze, “onze kerk leert dat niet.”

¹⁵³ Maar de bazuin laat dat klinken. Ik wil niet getraind worden tot een kerkleerstelling, want die zal wankelen en vallen. Maar als u getraind bent tot het Woord: hemelen en aarde zullen voorbijgaan en dit Woord zal nimmer voorbijgaan. Elke geloofsbelijdenis, al het andere zal vallen. Maar dit Woord zal nooit falen. Amen. Dát is het geluid. Dát is het geluid, dat ik wil horen. Ja meneer.

“O,” zegt u, “hoe weet ik het?”

¹⁵⁴ Jezus zei: “Mijn schapen horen Mijn klank. Zij kennen Mijn bazuin.” Hij zei, in Johannes, 14e hoofdstuk en 12e vers: “Hij die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen.” Nu, Hij zei dat.

Als een man zegt: “Wel?”

¹⁵⁵ Hebreëën 13:8 zei: “Jezus Christus is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.”

“O,” zeggen ze, “in zekere zin.”

¹⁵⁶ Nu, een echt schaap zou zeggen: “Ho, ho. Ho, daar piepte iets bij. Dat klonk niet juist. O, dat moet een Franse hoorn zijn geweest. Dat was geen bazuin; want de Bijbel geeft geen onzeker geluid.”

¹⁵⁷ Er staat: “U zúlt de Heilige Geest ontvangen.” Niet: “U zou het misschien.” “U zult het—iedereen.” Hoelang? “Voor uw kinderen en voor de kinderen van uw kinderen en zij die veraf zijn, zelfs zovelen als de Here onze God roepen zal.” Hij zal de bazuin laten klinken in elk ras en elke generatie en ze zullen Zijn stem horen. Zij zullen het geloven, zij die verordineerd zijn

tot leven. Amen. Ze zullen het geloven, want ze weten dat het de Evangeliebazuin is die weerklinkt. Het is niet onzeker. Elke soldaat weet hoe hij moet staan.

¹⁵⁸ Nu, u hebt Petrus en Johannes, Jakobus en de vroege gemeente deze kant op zien marcheren, omdat de bazuin, Jezus, zei: “Ga heen in de gehele wereld en predik het Evangelie.” Markus 16, ziet u: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” We zien Petrus, Jakobus, Johannes, de rest van hen, zich opstellen en daarnaar marcheren.

¹⁵⁹ En wij ergens een andere richting ingaan en ervan weg? Eén die vooruit gaat, een ander die achteruit gaat? Eén die zegt: “Wel, dat was voor een ander. Dat, dat—dat geluid was voor een ander.” O nee. Dat kan het niet zijn.

¹⁶⁰ Het hele Christelijke leger hoort de bazuin. God zei dat dat de bazuin was. Hij kan het niet veranderen. Dat is het geluid waarmee Hij zei dat het zou klinken. “Hieraan zullen alle mensen weten,” en weg gaat de gemeente.

¹⁶¹ Sommigen geloven niet in Zijn letterlijke komst. De Bijbel zei dat Hij zál komen, dus kijken wij uit naar Zijn komst. Als Hij hier vanavond niet is, zullen we in de morgen ernaar uitkijken. Als Hij hier in de morgen niet is, zullen we morgenavond naar Hem uitkijken. En wij zullen blijven uitkijken. Als we in slaap vallen: onze—onze . . . zijn we niet tevergeefs bezweken. “Want de bazuin van God zal klinken, die laatste bazuin, en de doden in Christus zullen opstaan. En wij die leven en overgebleven zijn zullen tezamen met hen opgenomen worden om de Here in de lucht tegemoet te gaan en voor altijd daar te wezen.” Dat is het geluid van de bazuin. Of ik leef of dat ik heengegaan ben, het maakt geen verschil. Ik zal het geluid horen. Ik zal opstaan. Glorie aan God! Opstaan. O ja. Ja.

¹⁶² Jezus zei: dat “Mijn schapen Mijn stem horen.” Hij was het Woord dat gemanifesteerd werd. Wanneer de . . . Dat is hoe Zijn schapen Hem kenden.

¹⁶³ Nu, kijk naar de Farizeeën en hen in die dag. “O,” ze zeiden, “deze Man is Beëlzebub.” Toen Hij de vrouw bij de bron vertelde waar . . . over haar zonden, haar mannen die ze had; toen Hij Nathanaël vertelde waar hij was, onder de boom waar Filippus hem riep, daar onder de vijgenboom aan het bidden. Nou, die leraren van die dag zeiden: “Deze Man is Beëlzebub. Hij is een duivel. Hij is een waarzegger.”

¹⁶⁴ Maar dat was niet het geval met Petrus, Jakobus en Johannes, de anderen. Zij wisten het. Waarom? Zij wisten dat God zei dat wanneer de Messias zou komen, onder de geïnspireerde stem van Mozes, dat Hij een profeet zal zijn. En toen zij zagen dat deze dingen die Hij had gezegd gemanifesteerd en vervolmaakt werden, wisten zij dat dat schapenvoedsel was. Ze wisten dat dat de bazuin was. En ze begonnen het te volgen. “Mijn schapen

kennen het,” want ze zagen het Woord van God gemanifesteerd worden.

¹⁶⁵ Nu, de mensen van vandaag, ze geloven niet dat er zoiets bestaat als de doop van de Heilige Geest. Springen hier of ergens binnen waar ze de Heilige Geest hebben, en zien zij de belofte van God precies in vervulling gaan— wel: “Mijn schapen horen Mijn stem.” Zij kennen het geluid van die bazuin, omdat het de Bijbel is. “Jezus Christus Dezelfde gisteren, heden en voor immer.” Hij is nog steeds Hebreëen 13:8; precies.

¹⁶⁶ Het maakt mij niet uit—nu, het maakt helemaal niet uit hoeveel kerkhoorns er blazen. We hebben een heleboel kerktouter-hoorns, weet u, die overal rondtoeteren en alles, die zeggen: “O, de dagen van wonderen zijn voorbij. Er bestaat niet zoiets als goddelijke genezing.”

¹⁶⁷ O, de echte schapen hebben daar geen oren naar. Maar ze luisteren of ze die bazuin kunnen horen, dat zekere.

¹⁶⁸ Die kerkhoorn zou van alles kunnen laten klinken. U zou. . . Kijk wat het vandaag heeft—de kerkhoorns. Eén loopt *deze* kant op en één loopt *die* kant op. En de duivel die achterover leunt en zegt: “Tjonge, ze vechten gewoon met elkaar. Dat is alles. Ik hoef niet eens mijn hand te verzetten.”

¹⁶⁹ Maar broeder, laat ze allemaal een keer de wapens opnemen, terugkomen tot de bevelen van hogehand. O, tjonge! Dan zult u een “voorwaarts, Christenstrijders” correct zien; niet naar horens luisteren, maar luisteren naar de bazuin.

¹⁷⁰ Laten we even een ogenblik stoppen en teruggaan en nu een paar bekijken. We staan op het punt te sluiten, want ik wil u hier niet zo lang houden. Maar laten we teruggaan en kijken naar enigen die dit geluid hebben gehoord. Laten we nemen. . . En die er zeker van waren. Nu, ik heb u getoond dat al het andere onzeker is. Laten we even één oud personage nemen voor een ogenblik.

¹⁷¹ Laten we de profeet Job nemen. Nu, die man onderging een beproeving, maar hij wist dat God een brandoffer vereiste. Dat is wat God vereiste en dat is alles wat Hij vereiste. En ongeacht hoe erg zijn huis getroffen werd door een ramp. . . God doet niet altijd. . .

¹⁷² Wanneer u ziet dat er iets niet goed gaat bij iemand, betekent dat niet dat hij bestraft wordt door God. Het is misschien niet zo dat hij buiten de wil van God is. Hij weet in zijn hart of hij naar de bazuin luistert of niet.

¹⁷³ God vereiste dit brandoffer en Job bleef daar standvastig op staan. Dat is alles. Ze zeiden: “Job, je bent een geheime zondaar. Je doet iets dat verkeerd is.” Maar hij wist wel beter. Hij bleef daar precies, omdat hij het geluid van de bazuin had gehoord en hij bleef daar precies bij.

174 En uiteindelijk, helemaal aan het uiterste einde, toen hij . . . De duivel was op hem losgelaten en had zijn gezin genomen en hij had zijn kinderen genomen, had zijn kamelen genomen en had al zijn rijkdom genomen en had zijn eigen gezondheid afgenomen. Hij zat op een ashoop. Het leek alsof alles weg was. Maar nog zei hij: “Ik wéét dat mijn Verlosser leeft. In de laatste dagen zal Hij op de aarde staan. Alhoewel de huidwormen dit lichaam vernietigen, toch zal ik in mijn vlees God zien.” Niets onzekers daaraan, nietwaar? Niet: “Ik—ik—ik—ik denk dat Hij wel leeft.” Hij zei: “Ik weet dat Hij leeft, en Hij zal in de laatste dagen op de aarde staan. En hoewel de huidwormen dit lichaam doorknagen, toch zal ik uit mijn vlees God aanschouwen.” O, tjonge! Het gebeurde. Hij was heel zeker.

175 Abraham: liep op een dag in het veld, hoorde God zeggen: “Abraham, Ik ga . . .” Hij ontmoette Abraham, vóór het geschreven Woord, en Hij zei: “Abraham, Ik ga u een zoon geven bij uw vrouw, Sara.” En zij was vijfenzestig jaar oud toentertijd en Abraham was vijfenzeventig. En ze maakten zich er klaar voor, en hij schaamde zich niet om te getuigen. Hij wist dat hij de zoon zou krijgen.

176 En de Bijbel zei: “Hij twijfelde niet aan de belofte van God, door ongeloof, maar was ten volle overtuigd.” Amen. Ten volle overtuigd; dat betekent dat hij het ultieme heeft ontmoet. Amen. Dat is het. Het ultieme is het einde van de weg. Het is het laatste. Het is—dat is alles.

Hij zei: “Ik ben ten volle overtuigd dat hetgeen God beloofde, God in staat is te volvoeren.”

177 Bent u dat vanavond, bent u er volledig van overtuigd dat dit de Heilige Geest is? Bent u er volledig van overtuigd dat dit de weg is? Bent u er volledig van overtuigd dat Hij een Genezer is? Bent u er volledig van overtuigd dat Hij wederkomt? Bent u er volledig van overtuigd dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer? Amen. Volledig overtuigd! Ja.

178 Laten we er nog een nemen: Elia, die daar op de berg stond. Hij had te doen met Izebel en haar geschilderde gezicht en hij werd er een beetje moe van. Bijna al de vrouwen deden naar het voorbeeld van de presidentsvrouw, misschien waterhoofdkapsels en wat ze ook in die dag hadden. Hij was er zoveel tegenin gegaan tot het—tot het hem bijna neerslachtig begon te krijgen.

179 Direct zei God tegen hem: “Ga daarheen. Weet u, het regent hier ongeveer elke twee of drie dagen per week. Maar gaat u voor Achab staan en zegt u hem: ‘ZO SPREEKT DE HERE. De dauw zal niet uit de hemel vallen tot ik erom roep.’” O my!

180 Hij zei niet: “Nu, Achab, misschien, wellicht, zou het zo kunnen uitpakken.” O nee. Hij was volledig overtuigd; niets onzeker. “De dauw zal niet vallen, de regen zal niet komen, totdat ik erom roep.” Amen. Glorie! O, waarom? Hij hoorde

de bazuin. Het was zeker. Hij kende zijn God. Hij wist dat iets zou. . . toen God dat Woord sprak, alle hemelen en aarde voorbij zouden gaan totdat het—het gebeurde— het zou moeten gebeuren. Hij was zeker overtuigd.

¹⁸¹ Nu: Hij zei: “Elia, Ik wil dat je daarboven heen gaat, naar de droogste plaats van het land, helemaal boven op de berg waar er geen bronnen zijn. Maar Ik heb er één voor jou daarboven.”

¹⁸² Hij was volledig overtuigd. Hij klom de berg op en ging zitten bij de beek Kerit. “En wat ga ik hier nu doen?”

“Ik heb de raven reeds bevolen om je te voeden.”

¹⁸³ “Nu, hoe gaan die raven. . . Nu, wacht eens even, Heer”? Nee, nee. De bazuin had geklonken. Dat is genoeg. “Hoe gaat het gebeuren? Ik weet het niet. Het maakt mij niet uit. Ziet u? Het is niet aan mij om me daar zorgen over te maken. Dat is Gods zaak. Hij zei dat Hij de raven geboden had.”

¹⁸⁴ “Wel, Heer, wilt U het alstublieft aan mij uitleggen en mij nou vertellen waar die. . . naar welke school die raven daar gingen om Hebreeuws te leren spreken? Wat voor een. . . Koken ze op gasfornuizen of hebben ze een houtvuur, of hoe doen ze het? En waar zullen ze. . . Wat voor soort dier zullen ze doden? Ze zijn maar een kleine vogel. Hoe gaan ze een rund voor mij doden om mij een brood met rundvlees te brengen?” Zie? Ziet u? Dat werd niet gevraagd.

¹⁸⁵ God, de—de bazuin van God, Zijn stem weerklonk en zei: “Ik héb!” (Niet: “Elia, Ik ga het misschien doen.”) “Ik héb het gedaan.” (“Ik zal het doen.”) “Ik heb het reeds gedaan.” Amen.

¹⁸⁶ Dat is onze God vanavond. Niet: “Hij zal het doen.” Hij heeft het reeds gedaan. Amen. Hij heeft het reeds gedaan. Amen. Niet: “Hij zal het; Hij zou het misschien; waarschijnlijk zal Hij het doen.” Hij heeft het reeds gedaan. “Ik heb de raven geboden.”

¹⁸⁷ Hij beval Zijn Geest aan alle mensen. Hij beval Zijn zegeningen. Hij is opgevaren in de hoogte en gaf gaven aan de mensen. Iemand zal het krijgen. Iemand zal het afwijzen. Het is niet mijn zaak hoe het komt. Het is gewoon zodat het er komt. God zei dat het zo zou zijn en het is zo. Petrus zei op de dag van Pinksteren: “Bekeert u, een ieder van u, en worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, voor de vergeving van uw zonden, en gij zúlt de gave van de Heilige Geest ontvangen.” Hoe zal het komen? Dat weet ik niet. “De—de belofte is aan uw kinderen, aan zij die verre zijn, zelfs zovelen als de Here onze God roepen zal.” Nu, u zou dat niet weg kunnen verklaren. De bazuin heeft al geklonken en ik geloof het. Ik gehoorzaamde het en ontving het. Amen. Nu, probeer mij er eens van het tegendeel te overtuigen. Amen. O, ik ben niet volmaakt. Nee.

¹⁸⁸ Zoals die avond, de oude kleurlingzuster, ze zei: “Oudste, mag ik een getuigenis geven?”

“Ja mevrouw.”

189 Ze zei: “Ik wil dit ene ding zeggen.” Ze zei: “Ik—ik—ik ben niet wat ik wil zijn.” En ze zei: “Ik ben niet wat ik zou moeten zijn. Maar er is één ding dat ik weet: ik ben niet wat ik vroeger was.”

190 Dus dat—dat is hoe we er ons nu over voelen. Ik ben niet wat ik vroeger was, want ik ben vanavond gered door de genade van God en ontving de doop van de Heilige Geest, volgens de opdracht. Het werd daar uitgegoten op de dag van Pinksteren, de belofte werd gegeven, en ik geloofde het. Niets onzekers. Ik hoorde het geluid. Ik gehoorzaamde het, en ik ben er zeker van dat dat het is. Zeker. Ik weet dat het dat is. Zeker.

191 Simeon—een oude wijze, ongeveer tachtig jaar oud—honderden jaren sinds er zelfs een profeet op aarde was geweest, maar rondlopend met een zeer goede reputatie. De Heilige Geest sprak op een dag tot hem; zei: “Simeon, weet je, je zult niet sterven totdat je het Heil des Heren hebt gezien.” Glorie!

192 Misschien had de hogepriester een paar keer over zijn baard gewreven en gezegd: “Simeon, je zou je baard aan de andere kant moeten kammen.”

Hij zei: “Dat maakt helemaal geen verschil.”

“Hoe weet u dat u gelijk hebt?”

“De Heilige Geest heeft het mij verteld. Ik zal niet sterven.”

193 “Nou, Simeon—nou, u bent... Nou, u kunt elk moment sterven.”

194 “O, het maakt mij niet uit wat u zegt. Maar God vertelde mij dat ik de dood niet zou zien totdat ik Zijn Heil had gezien. Niets onzekers. Ik zal niet sterven. Ik kan de dood niet zien totdat ik Hem zie.” Amen. Dat is het.

“Hoe gaat u dat voor elkaar krijgen, Simeon?”

“Ik... dat zijn mijn zaken niet.”

“Waar is Hij dan, Simeon?”

“Ik weet het niet.”

“Hoe weet u dat u Hem gaat zien?”

195 “God zei het. Dat is het. Het is het Woord. Ik zal de dood niet zien totdat ik Hem zie.” O my!

196 “O, arme ouwe kerel. Natuurlijk: hij is niet goed bij zijn hoofd, weet je. Dus laat hem maar met rust.”

197 Maar hij zag Hem hoe dan ook. Ja meneer. God maakt een weg voor die mensen die Hem op Zijn Woord zullen nemen.

198 Jezus, toen Hij hier op aarde was, en Hij daar stond bij het graf van Lazarus.

199 Of daarvoor, toen Hij in het gesprek was met de—met de mensen en ze het erover hadden hoe Hij . . . dat Hij nog geen vijftig jaar oud was en zei dat Hij Abraham had gezien. Hebt u opgemerkt hoe zeker Hij ervan was? Hij zei: “Voordat Abraham was, BEN IK. IK BEN.” Niet: “Ik was,” of “Ik zal zijn,” maar: “IK BEN. Ik ben er zeker van.”

200 Toen zei Hij bij het graf, van Lazarus, voordat Hij daarheen ging, zei Hij—vertelde Martha— Hij zei: “Ik bèn de opstanding en het leven.” Niet: “Ik behoort het te zijn” of “Ik zal het zijn” maar: “Ik bèn.” Amen.

201 “Mijn broer, als U hier was geweest, zou niet zijn gestorven. Maar zelfs nu, Here, wat U God ook vraagt, zal God het U geven.”

Hij zei: “Uw broer zal weer opstaan.”

202 “O, hij zal opstaan in de laatste dagen, bij de algemene opstanding. Hij was een brave jongen. Ja, ik geloof dat hij zal opstaan.”

203 Maar Jezus richtte Zichzelf een beetje op en zei: “Maar Ik bèn de opstanding en het leven.” Niet: “Ik zal het zijn; Ik zou het moeten zijn,” enzovoort, maar “IK BEN.” Er is niets—er, er is niets daar dat wankelt of onvast is. Niets onzekers. Het was zeker.

204 “Ik bèn de opstanding en het leven. Hij die in Mij gelooft, al ware hij gestorven, toch zal hij leven. Een ieder die leeft en in Mij gelooft, zal nimmer sterven.” Niet—niet: “Misschien zullen ze niet. Ze zullen het wellicht niet.” “Dat zullen ze niet. Niets—niets onzekers daaraan. Ze zullen niet sterven.”

205 “Hij die Mijn Woorden hoort en in Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, heeft eeuwigdurend leven, en zal niet eens tot het oordeel komen, maar is al uit de dood overgegaan in het leven.”

206 “Zij zouden niet tot het oordeel moeten komen”? Ze zullen niet tot het oordeel komen. Amen. Hij nam mijn oordeel op Zich. Heb daar niets te zoeken. Amen. Daar bent u er. “Uit de dood overgegaan in het leven.” O!

207 Nu: ze zei dat ze het geloofde. Nu, Jezus zei nooit: “Wel, weet u, aangezien u dat gelooft, en u weet dat Ik het Woord ben, en—en Ik—Ik . . . U weet dat Ik het ben Die moest komen. U hebt dat beleden. U gelooft het. Ik zal u zeggen wat we zouden kunnen doen. Laten we de oudsten bij elkaar roepen en gaan kijken of we er iets aan kunnen doen.” Nee, nee. Hij zei: “Ik zal . . .” Niet: “daarheen gaan en zien of Ik hem kan doen opstaan.” “Ik zál hem gaan opwekken.” Amen. Niet: “Ik—Ik zal het proberen.” “Ik zál.” Niets onzekers. Dat was geen onzeker geluid, toen Hij zei: “Ik zal.” “Ik zál.”

208 En Dezelfde Die zei: “Ik zal,” deed u een belofte. Halleluja! O my! Amen.

“Ik zál hem gaan opwekken.”

209 Ook zei Hij: “Vernietig deze tempel, en Ik zal zien wat ik eraan kan doen”? “Vernietigt u deze tempel en Ik zál hem in drie dagen weer oprichten.” Niets onzekers. “Nu: Ik zal het proberen. Jullie kunnen er allemaal omheen komen staan en zien of Ik het kan doen of niet”? O nee. “Ik zál hem oprichten.” Niets onzekers. “Ik zál het oprichten. U—vernietigt u het, zal Ik het oprichten.” O my!

210 Waarom? Hij wist dat Hij die Persoon was in de Schrift waarvan David sprak. “Ik zal Zijn ziel niet in de hel verlaten noch zal Ik toelaten dat Mijn Heilige verderving ziet.” En Hij wist dat Hij deel uitmaakte van die Schriftuurlijke belofte, dus daarom was Hij er zeker van.

211 Nu: kunnen wij er niet zo zeker van zijn? Wij nemen Hem als voorbeeld voor andere dingen. Zolang Gods Woord het zei, kunnen wij niet net zo zeker over het Woord zijn als Hij erover was?

212 “Ik bén de opstanding en het leven.” “Ik zál het weer opwekken.” Amen. Waarom? Hij wist dat het Woord ervan sprak, en Hij zou zeker tevoorschijn komen.

213 Als Ik die persoon daar ben in Johannes 5:24: “Hij die Mijn Woord hoort en in Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven, en Ik zál hem weer opwekken in de laatste dagen. Hij zal niet in het oordeel komen; overgegaan uit het dood tot leven.” Dat—dat zijn wij. En waar zijn we dan bang voor? Wat is er aan de hand?

214 Wat maakt het uit welk brandmerk u draagt? U noemt uzelf een *dit*, *dat* of het *andere*. Wij zijn kinderen van God door de genade van God. Wij zijn vervuld met de Heilige Geest door de genade van God. Wat maakt het uit of *deze dit* is of *dat*, of hij een Presbyteriaan is, Methodist, Baptist? Als hij vervuld is met de Heilige Geest heeft hij opstandingsleven in zich. Amen. Ja. Nu: op de dag van Pinksteren . . .

215 Jezus vertelde hen in Lukas 24:49: “Zie, Ik zend een belofte.” Niet: “Ik zal het misschien doen. Ik zal zien wat Ik eraan kan doen.” “Ik zál de belofte van Mijn Vader op u zenden. Maar ga daar heen in de stad Jeruzalem en wacht totdat u bent aangedaan met kracht.”

216 Nu, wat als ze zouden gewacht hebben, stel, o, zés dagen, en zij zeiden: “Waar wachten we op? Ik geloof dat we het door geloof behoorden aan te nemen. Denken jullie niet?”

217 Wat als Jakobus had gezegd, op de—op de negende dag, had gezegd: “Simon, kom eens even hier. Weet je, ik had laatst een wat eigenaardig gevoel.” Ziet u? “En weet u wat ik geloof? Ik—ik—ik geloof dat Hij gewoon niet wil dat we hierzo blijven wachten. Ik geloof dat we—dat we het al hebben. Denk je niet? Laten we verder gaan met ons werk. Laten we doorgaan met onze bediening”? O, het zou nooit zijn gebeurd.

218 Waarom? Zij wisten dat de profeet zei. Nu, luister. De profeet zei: “Gebod moet zijn op gebod, regel moet zijn op regel op regel; hier een weinig en daar een weinig.” “Behoudt hetgeen wat goed is.” “Want met stamelende lippen en met andere tongen zal Ik tot dit volk spreken.” En: “Dit is de rust, de sabbat.” Ze wisten dat er iets moest gebeuren toen het kwam.

219 “Ik zal uitstorten van Mijn Geest in de laatste dagen.” Joël 2:28 “Het zal geschieden in de laatste dagen, zegt God, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees en uw zonen en uw dochters zullen profeteren. Op mijn dienstknechten en dienstmaagden zal Ik van Mijn Geest uitgieten in die dag. Ik zal tekenen tonen in de hemel boven en—en op de aarde beneden en vuur en rook en damp.”

220 Zij wisten dat er ergens een ervaring moest zijn die met die komst van de Heilige Geest gepaard moest gaan. Zij zouden geen onzeker geluid aannemen. Maar toen ze dat bepaalde iets voelden bewegen en het Bijbelse bewijs ermee zagen bewegen: zij waren niet onzeker. Meteen gingen ze de straten op. Neem me niet kwalijk. O, tjonge! Zij waren er zeker van dat het de Heilige Geest was.

221 Weet u hoe zeker ze waren? Tot Petrus, die kleine ongeschoolde kerel, op een boomstronk sprong, of een doos of ergens, en zei: “U mannen van Judea,” kleine borst vooruitgestoken als een vechtlustige haan. Hij zei: “U mannen van Judea, u die te Jeruzalem woont! Ik was een tijdje geleden bang voor u; ik ben het nu niet. Laat dit u bekend zijn en luister naar mijn woorden. Dezen zijn niet dronken zoals u vermoedt. Maar dit *is* dat.” “Wij *hopen* dat dit dat is”? “Wij *geloven* dat dit dat is”? Hij zei: “Dit *is* dat, waarvan gesproken werd door de profeet Joël.” Halleluja! Niets onzekers eraan. “Dit *is* dat, waarvan gesproken werd door de profeet Joël.” O my!

222 Jezus zei in Markus 16, als Hij Zijn gemeente de opdracht gaf: “Ga heen in de gehele wereld, predik het Evangelie.” “Deze tekenen zouden misschien; ze zullen dat af en toe misschien”? “Zij zullen hen vergezellen die geloven. Deze tekenen zullen hen volgen die geloven. In Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; zij zullen met nieuwe tongen spreken. Als zij slangen opnemen of iets dodelijks drinken, zou het hun niet schaden. Als zij hun handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen.” Niet: “Misschien.” “Ze zullen. Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.”

223 Laat me het samenvatten door dit te zeggen, broeder, zuster, voor de komende paar minuten. Ik geloof het. Ik geloof dat al het andere, alles wat daarmee in tegenspraak is, niet juist is. Ik geloof dat alles wat daartegen is, zal vallen. Ik geloof . . . het maakt me niet uit hoeveel communismen of hoeveel van *déze*

ismen en *dát* isme en kerk-isme en Romanisme en alle andere, Amerikanismen en al het andere zal vallen.

224 Maar dat Woord zal eeuwig standhouden; want het is een Woord. En voordat het een Woord was, moet het een gedachte zijn. En een woord is een gedachte tot uitdrukking gebracht. En God, in de eeuwigheid, het kwam in Zijn gedachten. Hij drukte Zijn gedachten uit en het werd een Woord, en het Woord moet gemanifesteerd worden.

225 Dat is de reden toen Hij over een Messias sprak dat er een Messias moest komen. Hij sprak dat er een gemeente zou zijn in de laatste dagen zonder vlek of rimpel; er zal daar een gemeente zijn. Halleluja! Hij zei het. Ik neem Zijn Woord. Ik geloof het.

226 Ik geloof dat Hij de Heilige Geest beloofde aan iedere gelovige die zou geloven. Ik geloof Petrus op de dag van Pinksteren toen hij die opmerkelijke prediking predikte, en hen allen vertelde om zich te bekeren en gedoopt te worden, dat deze tekenen zouden komen, en *dit*. “Wie de Naam des Heren zou aanroepen, gered zou worden.” Ik geloof dat dat de waarheid is; heb erop gestaan. Ik heb het gemanifesteerd zien worden.

227 Ik weet dat ik erom strijd. En ik weet dat ik een voetstap probeer te zetten. Voordat ik een voetstap zet, moet ik elke knoop, braamstruik, al het andere los hakken om het uit de weg te krijgen. Maar elke keer dat u een stap zet, gaat u vooruit. Amen. Neem gewoon het mes en hak erop.

228 Velen van u herinneren zich Paul Rader, een zeer dierbare vriend. Ik was nog maar een jongen-prediker, kind. Ik ging vroeger naar Fort Wayne toe om naar hem te luisteren in de Rediger Tabernakel. Een grote kerel! Hij zou ver achteruit gaan, zijn broek omhoog trekken, stak zijn hand op en gromde als een beer en ik zou denken dat hij door de preekstoel heen zou springen. Als hij. . . En hij zou beginnen met een tekst, ja, in Genesis en eindigen in Openbaringen, helemaal heen en weer. Paul was nogal een man.

229 Toen we op een dag aan het praten waren, zei hij: “Ik was vroeger een houthakker, in Oregon,” waar hij vandaan kwam. Zei: “Op een dag, weet u,” hij zei: “Ik—ik was gewoon, in het zendingsveld, ergens ver weg.” Ik vergeet nu waar het was. En hij deed zendingswerk.

230 Hij geloofde in God, geloofde in goddelijke genezing. En Paul zei, precies hier waar de wereldkerk er vandaag staat, hij zei: “Als ik mijn boodschap van genade aan de gloeiend hete Pinksternensen had gegeven, in plaats van te doen wat ik hier met jullie allen heb gedaan,” zei: “en heb mezelf zorgen laten maken, tot een plek aangekomen met duizenden maal duizenden dollars aan schulden. Ik heb mezelf zoveel zorgen gemaakt dat ik kanker heb, en nu stervende ben. Als ik mijn boodschap van

genade aan de gloeiend hete Pinkstermensen gebracht had, zou God mij er overvloedig voor hebben gezegend.” Juist.

²³¹ Hij zei dat hij daarginds in de—in de jungle was, en dat hij zwartwaterkoorts kreeg of zoiets. Het was verschrikkelijk. En hij was ver weg in het oerwoud, en een sterke gelovige in goddelijke genezing. En hij zei, hij werd zieker en zieker. Hij bad en bad. En enigen van de zendingen zeiden dat ze gewoon een boot zouden nemen en een dokter gingen halen. Nou, het zou ze dagen kosten om een dokter te halen. En hij zei: “Ik—ik. . . Doe dat niet. Laat het maar zo.” Zei: “Als God mij niet geneest, dan kom ik Thuis.”

²³² Dus hij zei—zijn vrouw bleef bij hem in de kamer. Het werd steeds donkerder en donkerder. En zei dat hij zijn vrouw riep, zei: “Schat, pak m’n hand vast.” Zei: “Blijf gewoon voor me bidden. Het wordt nu donker.” Zei: “Ik—ik geloof dat de schaduwen om mij heen vallen.” Hij zei: “Hou. . . Hou gewoon m’n hand vast en bid, terwijl ik heenga.” Hij bereidde zich voor om God te ontmoeten.

²³³ Hij viel gewoon als het ware in een trance. En hij zei dat hij droomde dat hij weer hier in Oregon was, als een jonge man, hout aan het kappen. En zei dat de baas van het kamp zei: “Paul, ga hier naar boven bij een bepaalde heuvel en hak een bepaalde boom om, van een bepaalde omvang.”

²³⁴ Hij zei dat hij de heuvel op rende met zijn jeugdige benen en de boom omhakte, en de takken eraf snoeide, de bijl erin stak. Hij zei hoe dat zachte dennenhout. . . zijn scherpe, grote dubbele bijl zo mooi in het dennenhout ging. En zei dat hij hem vastpakte en dacht: “Wel, ik zal hem gewoon de heuvel afdragen.”

²³⁵ Erg sterke man, zei: “Ik trainde vroeger om mijn knieën tegen elkaar te houden en met mijn rug op te tillen, het grootste deel van een man.” Zijn spieren zaten in zijn rug en schouders, de achterkant van zijn benen. Zei: “Ik zou een grote boomstam oppakken,” het op z’n schouder leggen, weglopen. Maar zei: “Dat was maar een gewone boomstam, maar,” zei, “ik kon gewoon. . .” [Broeder Branham stoot tegen de microfoon—Red.] (Sorry.) Zei: “Ik kon die boomstam gewoon niet verplaatsen.” (Sorry.)

²³⁶ Hij zei: “Ik kon die boomstam gewoon simpelweg niet verplaatsen.” Hij zei: “Ik worstelde en ik worstelde en ik probeerde het op te tillen en het lukte mij gewoon niet.” Hij zei: “Ik putte me helemaal uit.” Hij zei: “Ik kon die boomstam gewoon niet verplaatsen.” En zei: “Uiteindelijk—ik werd zo zwak dat ik gewoon tegen de boom ging zitten en het zweet begon af te vegen. En ik was gewoon helemaal uitgeput.”

²³⁷ En zei: “Na een poosje hoorde ik de stem van mijn baas.” Maar, zei: “Het was de lieflijkste stem die ik ooit heb gehoord.” En zei: “Toen ik me omdraaide, zei de stem tegen mij: ‘Paul.’ En ik zei: ‘Ja, baas, wat is er?’ Hij zei: ‘Waarom trek je er zo hard aan?’” Hij zei: “Wel, u vroeg mij om het naar het kamp te brengen en ik

heb mezelf er gewoon mee uitgeput. Ik kan—het lukt me gewoon niet, baas.’ Hij zei: ‘Paul, zie je die stroom water niet die *daar* stroomt?’ Zei: ‘Ja.’ Zei: ‘Die stroom komt precies uit bij het kamp. Waarom gooi je hem niet gewoon in het water en spring je er niet op en vaar je er niet op naar het kamp toe.’ Zei: ‘Daar heb ik nooit aan gedacht.’”

²³⁸ Dus rolde hij hem gewoon in het water, sprong erop, zei: “O, tjonge!” Hij begon water te spatten en te springen en te schreeuwen zo hard als hij kon als hij over de rimpelingen ging en naar beneden op het water en alles, varend op deze boomstam, naar beneden gaand en roepend: “Ik vaar erop! Ik vaar erop!”

²³⁹ Hij zei: voor hij het wist, kwam hij tot zichzelf— hij lag helemaal in het midden van de vloer en zijn vrouw die met hem mee riep. Hij riep: “Ik vaar erop! Ik vaar erop! Ik vaar erop!” Broeders!

Naties breken, Israël ontwaakt,
De tekenen die de Bijbel voorzegde;
De heidendagen geteld, met verschrikkingen
bezwaard;
“Keer terug, o verstrooiden, naar het uwe.”

²⁴⁰ Deze Boodschap van Gods Woord is de waarheid. Leven of sterven, ik vaar erop. Ik ga niet. . . Ik twist er niet over. Ik probeer er geen ruzie over te maken. Ik ben gewoon, nam het en ik vaar erop. Laat de critici opstaan. Ik zal over elke stroomversnelling heen schieten. Ik kom een dezer dagen aan in het kamp, varend op het Woord van God. Amen. Ik zal daar zeker aankomen.

Laten we bidden.

²⁴¹ Waarom zou u worstelen met uw zondelast? Waarom zou u, de toestand waarin u verkeert, niet wetend waar u staat— gaande van kerk naar kerk en van plaats naar plaats? Waarom werpt u het niet gewoon in, op het kruis vanavond, en vaart u niet op het Woord? Waarom neemt u niet gewoon Gods belofte vanavond en vaart u niet weg uit de warboel verder de grote, blauwe hemel in, zo? Worstel er niet mee. Tob er niet over. Geloof het gewoon; aanvaard het. Het is een Koninkrijk dat niet bewogen kan worden. Vaar erop.

²⁴² Als u vanavond ziek bent, neem dan Gods belofte: “Ik ben de Here Die al uw ziekten geneest.”

²⁴³ “Hoe zal ik gezond worden, broeder Branham? De dokter zegt dat ik een hartkwaal heb, dat ik kanker heb, dat ik *dit* heb, *dat*,” wat het ook is. “Ik ben doof, stom. Ik ben blind,” wat dan ook. Wat maakt dat uit? Aanvaard gewoon Gods belofte en vaar erop.

²⁴⁴ Laten we een grote stok nemen en hem er hier inslaan en erbovenop schrijven: “Het gebed des geloofs is vanavond gebeden; ik ga erop varen. De Bijbel zei: ‘Het gebed des geloofs

zal de zieke behouden en God zal hem doen opstaan. Als hij gezondigd heeft, zal het hem vergeven worden.' Ik vaar erop. Ik geloof het."

²⁴⁵ Als u verkeerd hebt gedaan—als u vanavond afgedwaald bent: "Hij die zijn zonde bedekt, zal niet voorspoedig zijn. Maar hij die zijn zonde zal belijden, zal genade krijgen." Waarom belijdt u het niet gewoon?

"Wel, wat moet ik doen, broeder Branham?"

²⁴⁶ Belijd het en vaar er dan op. God zei het. Het zal u regelrecht bij uw zonde vandaan halen.

²⁴⁷ Is die persoon hier vanavond, die nooit hun echte vertrouwen in God hebben gesteld voor de redding van uw ziel, en u zou graag dat er aan u gedacht wordt in gebed terwijl we sluiten? Zou u gewoon uw hand willen opsteken, zeggen: "Bid voor mij, broeder Branham. Ik wil mijn zorgen werpen." God zegene u. God zegene ú. "Ik wil ze werpen. . . ." God zegene u, mevrouw. "Ik wil mijn zorgen werpen." God zegene u, broeder. God zegene ú daar achteraan, meneer. God zegene ú, jongedame. Goed zo. Dat is juist. God zegene u. "Ik wil mijn zorgen op Hem werpen en gewoon op Zijn belofte varen nu. Ik geloof dat Hij beloofd heeft: 'Hij die tot Mij zal komen, Ik zal hem geenszins uitwerpen.'"

²⁴⁸ "Niet hoe ik me voel: 'Er werd gisteravond voor mij gebeden, broeder Branham; ik voel me niks beter.'" Dat heeft er niet één ding mee te maken. Ik vaar niet op mijn gevoelens. Ik vaar op Zijn Woord. Het is Zijn belofte.

²⁴⁹ "Broeder Branham, ik ben vier of vijf keer naar het altaar geweest om te proberen de Heilige Geest te ontvangen. Ik heb het nooit gekregen."

²⁵⁰ Dat betekent niet één ding. Blijf gewoon precies op de boomstam, het zal u regelrecht naar het kamp brengen, in het kamp van de Eerstgeborene, in het kamp van de heiligen. U zult daar aankomen. Blijf gewoon op uw boomstam en schreeuw en roep de lofprijzingen van God zo hard als u maar kunt. Dat is de manier om het te doen.

²⁵¹ Terwijl wij onze hoofden gebogen hebben, wilt u er werkelijk op varen? Dan, dat kleine ding dat aan uw hart tikt, zou u hier willen komen en een ogenblik voor het altaar willen staan en ons laten bidden en u de handen opleggen? We zouden blij zijn als u zou komen.

²⁵² Laten we dat kleine iets nemen dat vanavond om uw hart is gelegd en zeggen: "U weet dat u verkeerd bent. Steek nu uw hand op." Goed.

²⁵³ U bent op de boomstam gestapt, de boomstam van Zijn belofte; de boom, het kruis dat werd omgehakt. Sla nu uw armen om dit kruis heen. Loop hierheen en zeg: "Nu ga ik erop varen. Nu op dit moment ga ik het geloven. Ik ga het aannemen. Ik

geloof het. Ik zal nooit veranderen. Ik zal precies bij dat Woord blijven, totdat dié bevestigd is. En dan, nadat dié bevestigd is, ga ik me uitstrekken en op een andere klimmen en door beginnen te varen.” Ziet u?

²⁵⁴ En woord voor woord, stap voor stap, zult u alles bezitten wat God u beloofd heeft. “Want alle dingen zijn mogelijk” voor hem die erop zal varen. Vaar op Zijn belofte, want het is zeker dat het u naar het kamp zal brengen. Het zal u naar de tegenwoordigheid van God brengen.

²⁵⁵ Wilt u nu komen, terwijl wij onze hoofden gebogen hebben? En vragen of iedereen die bij het altaar zou willen staan, even voor een ogenblik, voor gebed.

²⁵⁶ “Ik vaar erop, Here. Here, ik geloof. Al mijn twijfels zijn begraven in de fontein. Here, ik kom. Ik geloof het. Ik stap vanavond regelrecht op het Woord en ik ga het geloven met heel mijn hart. Ik neem U op Uw Woord.”

²⁵⁷ Eén dierbare vrouw staat hier bij het altaar om—om aan God te betuigen dat ze het serieus meende. Wilt u niet komen, die uw hoofd gebogen hadden en uw handen opgestoken en in gebed gedacht wilden worden? Wilt u gewoon hierheen lopen? God zegene u. Kom gewoon naar voren. Dat is het. Kom gewoon naar voren en sta hier. Zeg: “Ik ga erop varen. God, U deed de belofte, iets klopte aan mijn hart en ik kom nu meteen om daarop te varen. En ik zal erop blijven totdat het me rechtstreeks naar het kamp brengt. Ik kom regelrecht naar het kamp van de heiligen van de Allerhoogste.” God zegene u. Dat is goed. Kom nu maar, u die erop wilt varen. Gewoon zoals u bent: “Gewoon zoals ik ben, zonder enige pleitgrond.”

²⁵⁸ Weet u nog? U zegt: “Is dat een boom?” Ja. Er werd eens een boom omgehakt en hij werd er opnieuw geplaatst op Golgotha. Spring gewoon op die boom vanavond met de beloften van God, het Woord dat aan de boom hing.

²⁵⁹ Ik vaar erop. Ik ga het geloven met heel mijn hart. Ik wil gewoon hier komen en de handen van mijn broeders schudden.

²⁶⁰ God zegene u voor uw dappere stand. Ik wil dat u hier even een moment blijft terwijl we bidden. God zegene u, mijn broeder. Mijn dierbare zuster, God zegene u. De Here Jezus . . . ? . . . God zegene u, mijn broeder. God zegene u, zuster. “Leid mij.” Leide u over de rivier.

²⁶¹ Bedenk: als een dienstknecht van Christus ben ik verantwoordelijk voor het prediken van het Woord. Ik ben verantwoordelijk voor mijn getuigenis. En zou ik hier vanavond staan . . .

²⁶² En een man van vijfenvijftig jaar, of drieënvijftig jaar oud, word vierenvijftig in april, en hier staan en weten dat, zelfs dit laatste visioen, dat het wel mijn laatste paar dagen op aarde zou

kunnen zijn. Ik—ik zou u over een paar dagen kunnen verlaten. Ik weet niet wat het betekent. Luister gewoon naar de band en trek uw eigen conclusie. Ik weet niet wat het betekent. Zou ik hier staan, en half gelovend dat het misschien wel mijn laatste boodschappen zijn die ik ooit zal preken, hier in Phoenix is, en iets zeggen dat verkeerd was, en weten dat mijn bestemming daarginds ligt en ik geoordeeld zal worden naar mijn woorden?

²⁶³ Mijn broeders, laat me dit tegen u zeggen, en mijn zusters. U bent in de samenkomsten geweest. U weet wat, de onderscheiding en de dingen. Heb ik ooit iets tegen u gezegd in de Naam van de Here dan dat het gebeurde? Ik vraag het ieder. Nee meneer. Over de hele wereld en de duizenden visioenen, nooit is het gebeurd. En ik vertel u de waarheid vanavond; het Bloed van Jezus Christus is meer dan genoeg dat het elke vlek wegveegt en het zou.

Er is een Bron gevuld met Bloed, (En u staat er nu bij.)

Getrokken uit Immanuëls aderen, (Het enig zekere wat er op aarde over is.)

Waar zondaars ondergedompeld in de vloed,
Al hun schuldige vlekken verliezen.

²⁶⁴ Ik ga deze predikers nu vragen, en broeders, of u hier onder deze mensen wilt lopen. Wie er ook. . . Is dat hoe, roept u predikers op om met de mensen te bidden? Alle predikers hier dan, die zouden willen, geïnteresseerd zijn om zielen gered te zien worden: kom hier en sta als een gebedsgroep, waar we onszelf bijeen kunnen binden, weg kunnen komen van al het andere en onszelf afscheiden. Dit zijn mannen en vrouwen die hun bestemming vanavond verzegelen door het Bloed van Jezus Christus, die Hem op Zijn Woord nemen, die regelrecht tot in Zijn tegenwoordigheid varen, op Zijn Woord, en zeggen: "Hier ben ik, Here. Ik heb niets anders te bieden dan mijzelf, en neem mij." Wilt u bij hen komen staan, als u wilt? Ieder die het zou willen, kom er staan. God zegene u, mijn broeders. Dat is erg fijn. Ik zie graag mannen die dapper zijn, die geïnteresseerd zijn in zielen. Ik geloof, mijn broeders—dat is prima. Kom eromheen. Dat is goed. Ga eromheen staan. Laten we gewoon, nu. . .

²⁶⁵ Als de pianiste bij de muziek wil, als ze dat zou, laten we dit loflied zingen—lieftlijk nu, bij ons volle verstand, eerbiedig.

²⁶⁶ We komen niet tot een of ander mythisch iets. We komen niet tot iets dat slechts een—een—een voorgewend geloof is. Maar we komen in de tegenwoordigheid van God, de almachtige Jehova God, Die heeft beloofd dat: "Waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in hun midden." Spreek tot Hem zoals u dat zou tot uw vriend, zeg: "Here, het spijt me. Ik heb gezondigd." En we gaan zingen.

Er is een Bron die gevuld is met Bloed,

Getrokken uit Immanuëls aderen,
 Waar zondaars ondergedompeld in de vloed,
 Al hun schuldige vlekken verliezen.

Die stervende dief verheugde zich
 Die Bron in zijn dag te zien;
 Daar moge ik, hoewel verachtelijk als hij,
 Al mijn zonden wegwassen.

Sinds ik door geloof die Stroom ook zag,
 Die Uw vloeiende wonden voortbracht,
 Is verlossende liefde mijn thema geweest,
 En zal dat zijn tot ik sterf.

²⁶⁷ Wees gewoon heel klein nu. U bent niets. Niemand van ons is iets. En gewoon, oprecht nu, met heel uw harten— buig gewoon uw harten en hoofden, overal door het gebouw heen.

²⁶⁸ Onze hemelse Vader, ik weet dat Uw Woorden zo waar zijn. Ze kunnen niet falen. Zij zijn het Woord van God. Zij zijn God. En U zei: “Hij die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen.” En deze mannen en vrouwen, onder overtuiging, wetend dat ze niet in orde zijn, ze zijn vanavond naar voren gekomen, Here, om te belijden dat ze verkeerd zijn, wetend dat ze aangeraakt zijn door een of andere innerlijke beroering die—die hen aangespoord heeft te komen naar de Bron. En hier staan ze met hoofden en harten gebogen om vrijelijk te drinken van de wateren des levens die beloofd zijn door God. Ontvang hen, Vader, in Uw Koninkrijk. Ze zijn de Uwen.

²⁶⁹ U zei: “Niemand kan tot Mij komen tenzij Mijn Vader hem eerst trekke. En allen die de Vader Mij gegeven heeft, zal tot Mij komen.” En het laat zien dat God dezen aan Christus heeft gegeven als een liefdesgeschenk. En hier staan ze, Here. “Niemand kan ze uit Mijn hand rukken.” En ik bid, God, dat U hen vanavond veiligheid geeft, terwijl ze hier staan, en geef hen de doop van de Heilige Geest, terwijl ze hier bij het altaar zijn.

²⁷⁰ Moge de grote kracht van Christus hun levens nu zo doordrenken! Ze hebben hun belijdenis gedaan. Ze zijn naar voren gekomen. U zei: “Hij die Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik belijden voor Mijn Vader en de heilige engelen.” Wij weten dat dat werk is gedaan.

²⁷¹ Nu, Here, verzegel hen in het Koninkrijk der belofte, van de Heilige Geest. Sta het toe, Here. Stort Uw Geest op hen uit en vervul hen met de Geest van de levende God, zodat zij levende getuigenissen mogen zijn al de dagen van hun leven, voor het Koninkrijk van God.

²⁷² Laat nu het gehoor opstaan. Iedereen in gebed nu. We gaan bidden dat deze . . .

²⁷³ Nu, ieder van u die hier vanavond naar voren is gekomen, met het gevoel dat u zonde op uw hart had— nu, er is niets dat u kunt

doen dan dat te geloven. De Heilige. . . U aanvaardt *Dit* door geloof. Dit is geloof, dat u het aanvaardt. Jezus zei: “Niemand kan tot Mij komen tenzij Mijn Vader hem eerst trekke. En allen die tot Mij komen,” Hij zal het ontvangen. Hij kan niets anders doen, omdat Hij het beloofd heeft. Ziet u? Steun nu niet op een sensatie. Steun op Zijn Woord. Ziet u? Het Woord zei het.

²⁷⁴ “Hij die Mijn Woorden hoort, en gelooft in Hem Die Mij gezonden heeft, hééft,” tegenwoordige tijd, “eeuwig leven, en zal niet tot het oordeel komen, maar is overgegaan uit de dood tot leven.” De Heilige Geest is een ervaring van vervuld en bekleed te zijn met kracht voor dienstbaarheid. Maar belijdenis en Christus te ontvangen is om geloof te hebben en uw belijdenis te doen en u vrij te voelen dat God u van uw zonden heeft vergeven.

²⁷⁵ En op grond van Zijn Woord—Hij zei: “Niemand kan komen tenzij Mijn Vader hem eerst trekke.” Ziet u? Nu, God trok u eerst. En: “Hij die tot Mij zal komen, die zal Ik geenszins uitwerpen.” Zie? Ziet u? U—u hebt het ontvangen. Het enige wat u hoeft. . .

²⁷⁶ Hij—Hij stierf voor u. Uw zonden werden negentienhonderd jaar geleden vergeven. U komt nu gewoon om te aanvaarden wat Hij voor u deed. Ziet u? En gelooft u dat Hij voor uw zonden stierf? Wilt u Hem aanvaarden als uw verzoening? Met andere woorden: u aanvaardt Hem omdat Hij uw zonden op Zich nam.

²⁷⁷ Zult u blij zijn en Hem danken omdat Hij uw zonden wegnam? Gelooft u dat Hij het deed? Steek dan gewoon uw hand op, zeg: “Ik geloof dat Hij mijn zonde neemt,” amen, “mijn zonde neemt.” Goed.

²⁷⁸ Nu: u bent nu een kandidaat voor de doop van de Heilige Geest.

²⁷⁹ Als u de Christelijke doop niet hebt ontvangen, zal één van deze mannen hier ervoor zorgen, dat u de Christelijke doop krijgt.

²⁸⁰ Maar nu: “Toen Petrus nog deze woorden sprak,” voordat ze gedoopt werden: “Terwijl Petrus deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op hen.” Waarom? Zij waren allen onder verwachting. Nu bent u onder verwachting. U wilt nu iets dat u—dat u zal verzegelen in het Koninkrijk van God; iets dat echt voor u zal zijn. U wilt. . . Wilt u niet de Heilige Geest ontvangen, ieder van u? Wilt u het niet? Zeker wilt u dat. Dat is uw bewaringskracht. Ziet u?

Zij waren vergaderd in de bovenzaal,
En baden in Zijn Naam, de. . .
Gedoopt met de Heilige Geest,
En kracht voor dienstbaarheid kwam.

²⁸¹ Ziet u? O, dat is wat u nu wilt. En u kunt het nu meteen hebben. Het is voor u, nu meteen.

²⁸² Nu, broeders, kom naar voren. Laten we ieder nu onze handen op deze broeders leggen en bidden dat zij de Heilige

Geest ontvangen. Kom maar naar voren, broeders. Kom hier maar naar voren.

²⁸³ Nu: de hele samenkomst, steek nu uw handen omhoog, iedereen! Kom maar naar voren.

²⁸⁴ Onze hemelse Vader, in de Naam van de Here Jezus Christus, vul ieder hart hier met de doop van de Heilige Geest.

²⁸⁵ Ontvang de Heilige Geest. Ontvang de Heilige Geest, deze mensen hier die staan en wachten voor de tegenwoordigheid en de kracht van God om hun levens te doordrenken.

63-0114 Een Bazuin Geeft Een Onzeker Geluid
Christian Assembly
Phoenix, Arizona Verenigde Staten

DUTCH

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org